

INTERNET

ŠELMA Z APOKALYPSY ?

FRANK SUNN

1999

2003

www.andele-nebe.cz
www.vesmirni-lide.cz

(*)

Obsah

(*)	
Obsah	3
(**)	
Kniha	5
(***)	
Autor	5
(1)	
Internet jako biblická vize	9
(2)	
Internet a počítač	13
(3)	
Draci a bájná zvířata	19
(4)	
Jak by člověk před dvěma tisíci lety popsal počítač ?	23
(5)	
Janovo Zjevení	29
(6)	
Biblický text: Nový překlad (interpretace)	31
(7)	
Biblické varování před internetem	35
(8)	
Bezpečnost zakódování	41
(9)	
Viry a trojští koně	45
(10)	
Jak se ochráním	49
(11)	
Jsme sledováni	53
(12)	
Cejch: kreditní karty a občanské průkazy	57
(13)	
Jak každá zpravodajská služba ihned pozná, kde se nacházíte	67
(14)	
666: Znamení šelmy	71
(15)	
Číslo 666, Indiáni kmene Hopi a čarové kódy	79
(16)	
Chytrá karta	85
(17)	
Injekce ke štěstí	93
(18)	
Šelma a její původce	99
(19)	
Určit si kurz sám	107
(20)	
Společenskopolitická opatření	107

(21)	
Boj duchovně-spirituálními prostředky	110
(22)	
Informační společnost nebo hororová Orwellova vize ?	115
(23)	
Poslední hlášení	123
(24)	
Literatura	125
(25)	
Internetové stránky	127

(**)

Kniha

Odnepaměti se lidstvo snaží odhalit tajemství Apokalypsy vyjevené prostřednictvím Jana v Novém zákoně:) Píše se tam: "A nutí všechny; malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch, aby nemohl kupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména. To je třeba pochopit: kdo má rozum, ať sečte číslice té šelmy. To číslo označuje člověka, a je to číslo šest set šedesát šest." (13,16-18)*

Frank Sunn promlouvá k těm, kdo chtějí dešifrovat číslo 666 a pochopit metafyzické souvislosti. Jádrem je poznání, že se Janovo varování týká naší doby a nejbližší budoucnosti. Míněny jsou čarové kódy, internet a injektovatelné identifikační čipy, jejichž masové rozšíření je jen otázkou času.

Tyto vymoženosti zvyšují produktivitu a ulehčují práci, mohou se však lehce stát nástrojem ovládání a manipulace: Frank Sunn pojmenovává síly, jež připomínají orwellovský svět, a hledá cesty, jak se tomuto nebezpečí postavit.

(***)

Autor

Frank Sunn (1947) zastává vedoucí pozici v počítačovém průmyslu. Studoval matematiku a fyziku se zaměřením na astronomii. Kromě toho se více než dvacet let zabývá studiem astrologie, kabalistiky a okultizmu. Rozličné aspekty těchto věd předává dál na svých přednáškách a seminářích. Zajímají ho především možnosti ovlivnění vědomí moderní komunikační technikou a nebezpečí s tím spojená. V Eugene brzy vyjde i jeho další kniha „Duch v počítači“.*

**) Apokalypsa neboli "Zjevení, které dal Ježíši Kristu, aby ukázal svým služebníkům; co se má brzo stát; naznačil to prostřednictvím anděla svému služebníkovi Janovi", dílo nazývané zkráceně Zjevení Janovo, je*

poslední knihou *Nového zákona*, která popisuje prorockou vizi budoucnosti. Budeme-li za citátem uvádět v závorce pouze číslo kapitoly a verše, citujeme právě z této knihy (v ekumenickém překladu) – pozn. red.

(1)

Internet jako biblická vize

Tato kniha má výbušný obsah. Číslo 666 zde představuje nebezpečné vynálezy současnosti; přičemž tím nejvíce fascinujícím, nejoblíbenějším a zároveň i nejnebezpečnějším je internet. Co vlastně internet s námi všemi zamýšlí, to se dozvíte právě v této knize. **Nynější technologický vývoj je centrálně řízen. Cílem je ovládnout lidstvo.**

Na www.vesmirmi-lide.cz se můžete dozvědět např. v knize „**Nové Zjevení Pána Ježíše Krista**“ celý kontext – pozitivní a negativní stav, včetně ovládací pyramidy, která sem sahá z Temných světů z dílny **pseudotvůrců**, aktivátorů negativního stavu. Ovládání lidstva probíhalo vždy pomocí velmi jemných vln a dnes přesahuje míru 90 % , viz. např. **obr. 811 a sdělení 1761, 1925** v knihách „**Rozhovory s poučením od mých Přátel z Vesmíru**“ – pozn. zpracovatele.

Ve dnes známé *Bibli* (jež představuje kompilát různých spisů a verzí) poněkud vybočuje z celého konceptu jedna část. Jedná se o zvláštní text, jenž již několik století dává podnět k různým spekulacím: *Zjevení svatého Jana*; známé také jako *Janova Apokalypsa*, část *Nového zákona*.

V jedné jeskyni na řeckém ostrov Patmos měl Jan vizi o budoucnosti lidstva. Když jsem v roce 1978 tuto jeskyni navštívil a - s myšlenkami na Jana – meditoval tam, netušil jsem, že se o dvacet let později budu touto vizí zabývat ještě daleko intenzivněji:

Tajemné číslo 666 hraje v Janově vizi rozhodující roli. Luštěním hlubšího významu tohoto čísla se již zabývala spousta lidí a i my se v naší knize pokusíme tuto záhadu vyřešit. *Bible* někdy mluví složitou řečí. Jistě i vy jste někdy pochybovali o správnosti překladu a interpretace *Bible*. Po přečtení této knihy vám vytane na mysli poněkud jiný obraz *Janovy Apokalypsy*. Sehraji v něm svou roli novodobé vynálezy, a internet obzvlášť.

Aby bylo jasno: nepovažuji se za odborníka na *Bibli*, nejsem ani církevní hodnostář. Jako člověk "z branže" však mohu posoudit nejnovější vývoj počítačové techniky. Čte-li si *Janovu Apokalypsu* člověk znalý novodobé techniky, dojde mu, že se jedná o popis současných poměrů. Tento biblický text totiž obsahuje mnohá varování, která bychom rozhodně neměli brát na lehkou váhu.

Napadlo vás někdy, že se v *Bibli* popisuje práce s obrazovkou, síťové propojení a internet ? Nebo také označení zboží čárovými kódy. Věřili byste tomu, že budeme označení - lépe řečeno: ocejchováni - injektovanými počítačovými čipy a že se s tím vlastně již začalo ? Víte o tom, že vše, co pokládáme za spontánní vynálezy či normální vývoj, bylo ve skutečnosti přesně naplánováno a řízeno ? A že cílem toho všeho je získání absolutní kontroly nad všemi lidmi ? Nu, nechme se překvapit. Jedno je však jisté: příjemné překvapení to v žádném případě nebude.

Tajemné zvíře z *Apokalypsy*, honosící se číslem 666, se již dávno odhalilo, a to již celkem třikrát. Poprvé v čárových kódech, podruhé v internetu a ve "world wide web " a

potřetí v počítačových čipech, jež nám všem mají být implantovány. K tomu však dojdeme později.

Původně měla tato kniha zastávat neutrální stanovisko, měla nastavit zrcadlo biblickým předpovědím, příp. interpretacím a nynějšímu síťovému propojení a internetu. Při sběru materiálu ke knize mi však bylo stále jasnější, že neutrální stanovisko bohužel nevystihuje skutečnou situaci. Máme co dělat s globálním, dosud nepoznaným nebezpečím, vynálezem, jenž umožní vládnoucím kruhům ovládnout lidstvo takovým způsobem, jak se to ještě nikdy v historii nikomu nepovedlo. Klíčem k tomu všemu je internet. Toto nebezpečí musíme poznat a musíme mu čelit.

V Janově době samozřejmě internet ještě neexistoval. Přesto však Jan dokázal ve své vizi popsat obrazovku počítače, stejně jako závislost, do které nás tento vynález uvrhne. Počítače a jejich síťové propojení zde nejsou líčeny v růžových barvách. Z Janova proroctví naopak jasně vyplývá skutečnost, že každý člověk, který pracuje s počítačem, je ovládán vyšší mocí. Ano, jde o manipulaci lidstva !

Nedivte se tedy, když zjistíte, že internet, onen opěvovaný vynález, je zde prezentován poněkud jinak. Internet, spolu s kreditními kartami, sledováním pomocí videa a čipovým značením vedou k modernímu otroctví, jehož cílem je naprostá kontrola všech a všeho. Kdo má oči otevřené, ten vidí, že se chováme jako stádo ovcí, ba dokonce jako lumíci. To jsou zvířata, jež se každý rok shromáždí v Arktidě, aby se společně vrhla z útesů vstříc jisté smrti. Necháváme sebou (téměř) libovolně manipulovat a věříme lidem, kteří nás ujišťují o nesmírných výhodách internetového propojení.

Tato kniha nevyzývá ke stávce proti počítačům, protože technický vývoj stejně nezastavíme. I sama tato kniha byla napsána za pomoci počítače. Avšak, jako každá věc na zemi, i počítačová síť má dvě strany: tu prospěšnou i tu nebezpečnou. Stránku prospěšnou není nutno v této knize zmiňovat, média jsou plná chvály počítačů. O stránce závažnější, nebezpečné, čteme (ze zřejmých důvodů) daleko méně často.

Je to poprvé, co se takové informace zveřejňují. Dosud jsme si je mohli přečíst jen v angličtině nebo vůbec. Není bez zajímavosti, že informace o nebezpečnosti internetu najdeme právě na internetu. Při pokusu s různými vyhledávači (*Yahoo*, *AltaVista*) jsme na internetu pod výrazem "666" našli 360 000 odkazů! Co však již nenajdete, je skutečnost, že internet je důležitým nástrojem, s jehož pomocí mohou být lidé doslova zbaveni svéprávnosti.

Ve své knize chci odhalit to, před čím varovala již *Bible*: nezávislost a svoboda lidí jsou nyní ohroženy více, než jak tomu kdy bylo v historii. Pozorně sledujte, co se kolem vás děje. Tato kniha vám chce pomoci poznat důležitá znamení, stejně jako poskytnout určitou oporu pro samostatné; sebevědomé jednání. To totiž vždy bylo vládnoucím vrstvám na obtíž! Cílem této knihy není dostat vás do přemýšlivé polohy. Chceme vás vyburcovat. Když všichni poznáme nebezpečí internetu, můžeme se mu bránit a řídit jeho vývoj tak, aby nám byl ku prospěchu. Pokud tak neučiníme, budou z nás jen bezduché loutky. K takovému poznání musíme ovšem dospět co nejdříve - za několik desítek let už bude pozdě.

(2)

Internet a počítač

Pokud o internetu již něco víte, můžete tuto kapitolu přeskočit. Ostatním čtenářům zde však nabízíme stručný přehled o internetu. Internet a celosvětová síť (*world wide web*) nastoupily vítězné tažení celým světem. Prezident Spojených států Bill Clinton v roce 1994 formuloval státní cíl jasně: internet se stane dokonalou informační dálnicí (*Information Super Highway*). Do roku 2005 by měl mít přístup k internetu každý. Prostřednictvím celosvětové sítě bude internet multimediální a interaktivní. Celosvětové "surfování" v síti, stejně jako snadný přístup k jakýmkoli informacím, budou skutečností. Máme přístup k informacím o firmách i soukromých osobách, k univerzitním knihovnám, zpravodajským serverům i cestovním kancelářím. Je jedno, kde se právě nacházíte, je jedno, odkud pochází ten, jehož údaje či služby se vyskytují na internetu - žádanou informaci na internetu naleznete kdekoli a kdykoli.

Nárůst celosvětové sítě je tak obrovský, že každý den proniká do této sítě více informací, než je člověk schopen vůbec přijmout. Jakékoli číslo, které bych na tomto místě uvedl, by v okamžiku, kdy tuto knihu čtete, dávno neodpovídalo pravdě. Bylo by totiž mnohonásobně vyšší. Začátkem devadesátých let jste na internetu mohli najít asi třicet milionů domovských stránek (tzv. *home pages*). Roční přírůstek činil v roce 1998 šest set procent. Předpovědi pro rok 2000 jsou následující: 150 milionů účastníků elektronického obchodu a obrát 250 miliard dolarů.

Pojmy internet a celosvětová síť jsou v současnosti často chápány jako synonyma. I my se k tomuto názoru přikláníme. Přesto by bylo na místě osvětlit některé jemné rozdíly.

Základní kámen internetu byl položen ve Spojených státech vojenským projektem, *Arpanetem*. U jeho zrodu, stejně jako u zrodu jiných počítačových vynálezů a technických norem v oblasti elektronického zpracování dat, stálo americké ministerstvo ochrany (*Department of Defence*). V projektu Arpanet došlo v USA k propojení čtyř univerzitních počítačů: Účel byl čistě vojenský. Pokud by v případě raketového náletu došlo ke zničení jednotlivých počítačů, bylo by možno z neporušených počítačů opět získat všechna data a vykonat tak případnou odplatu. To bylo roku 1969.

O tři roky vznikly služby FTP (*File Transfer Protocol*, protokol přenosu dat) a e-mail (*electronic mail*, elektronická pošta), které se používají dodnes. Roku 1983 vznikl vlastní *internet*, k němuž bylo připojeno celkem 390 počítačů z celého světa. Tyto počítače mezi sebou komunikovaly protokolem*) TCP/ IP. V roce 1990 Výzkumné centrum fyziky částic CERN v Ženevě vyvinulo celosvětovou síť (*world wide web*). O tři roky později I vznikl první grafický internetový prohlížeč (Web-Browser,**), jenž sloužil komerčním účelům, nikoli tedy jen univerzitním a vojenským účelům jako předtím. Dnes uživatel na internetu najde především komerční a kulturní nabídky.

*) Protokol je standardizovaný způsob přenosu dat.

**) Uživatelský program určený k navigaci po síti (browse = prohlížet).

Je možno říci, že se celosvětová síť a internetové prohlížeče vyvinuly jako koncept určité standardizované uživatelské plochy. *)

Podstatou jsou takzvané webové stránky, které jsou spojeny pomocí odkazů (*hyperlinks*). **)

Z domovské stránky (*home page*) se uživatel kliknutím myši na vyznačená místa v textu (*hyperlinks*) dostane na další. stránky, které ho zajímají. Tomuto "skákání" ze stránky na stránku napříč informační nabídkou se říká *surfování*. Nejružnější data na internetu, mezi nimi i přenos dat a e-mail, jsou integrovány na ploše celosvětové sítě (*world wide web*).

Vlastní uživatelskou plochu, kterou vidí uživatel, tvoří internetový prohlížeč; software, jenž je nyní již s počítači běžně dodáván.

Americká vláda založila NIAC (National Infrastructure Advisory Council), poradní orgán ministerstva hospodářství pro používání internetu. NIAC svou činností sleduje pět cílů internetu:

- Zajistit univerzální přístup a služby.
- Chránit soukromí a zajistit bezpečnost.
- Chránit duševní bohatství.
- Podporovat elektronický průmysl.
- Podporovat další vzdělávání.

V této knize nás bude zajímat především druhý bod, tedy ochrana soukromí.

Co mohou miliony uživatelů s internetem, případně world wide webem, dělat ?

World wide web nám otevírá netušené možnosti. Stojíme u zrodu vynálezu, jenž umožní komunikaci kohokoli s kýmkoli, každého s každým. Na internetu jsou vám k dispozici jakékoli informace a vůbec přitom nezáleží na tom, zda se jejich poskytovatel nachází v Itálii, Číně či Jižní Americe nebo tam, kde se v této chvíli právě nalézáte.

* Uživatelská plocha = nápomoc uživateli na obrazovce pomocí menu ikon, vstupních polí či indikace rozsahu.

**) Odkazy umožňují "skákat" z jedné stránky na druhou.

Za pomoci tohoto jedinečného média - počítače - můžete telefonovat, dívat se na televizi, mailovat, faxovat, nakupovat, procházet knihovny, zamluvit si cestu nebo se ztratit ve virtuálním světě *hyperspace*. *)

Na internetu se pořádají konference či uzavírají smlouvy. Na internetu můžete studovat nebo si jenom tak číst denní tisk. V klidu domova můžete provádět bankovní transakce a mnoho dalších věcí, které tento "všeználek" umí.

Otevírá se před námi nový svět, jenž bychom měli všemi silami podporovat. Vše, co jsme o internetu zatím řekli, je přece fascinující, ne? Nebo to tak alespoň vypadá! Po přečtení dvou ukázek z knihy *Příručka internetu a online služeb* však rychle procitnete:

První zní: "Musíme si uvědomit možnost sledování. Na internetu totiž neexistuje soukromí."

Druhá nám sděluje následující: "Nemyslete si, že finanční transakce prováděné přes internet jsou bezpečné. Internet je veřejný - nikdo neví, co se opravdu děje s daty, která jsou přenášena sítí."

A jak můžete blaho internetu poznat i vy ? Jednoduše potřebujete k tomu jen dvě věci: počítač (od 20 000 Kč) a modem. Modem je malý přístroj, který vám umožní, pomocí připojení k telefonu, přenos dat. Takový modem stojí zhruba 1000 Kč a více, často je však již zabudován v počítači. To je vše. Potřebný software většinou dostanete jako dárek. Necháte se registrovat u tzv. providera **) a pak můžete surfovat. Jinými slovy - okusit nesmírné možnosti internetu a celosvětové sítě.

Máte příležitost trávit stále více času před obrazovkou, místo toho, abyste četli noviny, leželi s knihou na gauči či stáli u bankovní či poštovní přepážky. Zkrátka, to vše nyní budete dělat před obrazovkou. Pohodlné, že ?

*) "Nadprostor - umělé světy, které mohou vystoupit z obrazovky .

* *) Provider = firma, která vám zprostředkuje přístup k internetu a jejíž telefonní číslo musíte zvolit

Tím ale technický vývoj nekončí. Usilovně se pracuje na vyvinutí multifunkčního přístroje, který v sobě spojí přinejmenším televizi, počítač, telefon a fax. S tímto všeznámkem, který se bude prodávat za dumpingové ceny neboť takový přístroj si jistě koupí všichni -, už vůbec nebudete muset vyházet z domu. První vlašťovkou jsou takzvané televizní karty do počítačů, které umožňují sledovat televizní vysílání na obrazovce počítače. Na druhé straně byly zase vyvinuty "krabičky", které se dají připojit na televizi a tím ji připojí k síti. Alespoň nyní kritického pozorovatele něco napadne: ona zdánlivá konkurence obou trhů má jediný cíl, a to: "Jak dostat *všechny* na internet ?"

Princip internetu a celosvětové sítě je: *všechny informace musí být k dispozici každému kdekoli*. Má se to snad týkat i vašich soukromých dat, která máte ve svém počítači, či informací, o tom, s kým pomocí počítače komunikujete, nebo snad obsahu vašich elektronických dopisů ? Ve své knize vám nepředkládám domněnky, nýbrž fakta. Na internetu již nyní existuje naprostá kontrola vašich dat, stejně jako možnost přístupu k soukromým informacím uloženým v počítači. Více se o tom dočtete například v kapitole *Bezpečnost zakódováním*. Než se však seznámíme s plíživým nebezpečím, které na nás všude číhá, budeme se v následujících kapitolách zabývat biblickými bájnými příběhy, které záhadně souvisí s internetem a celosvětovou sítí.

(3)

Draci a bájná zvířata

V *Janově Apokalypse*, tedy v té části *Nového zákona*, která nás v *Bibli* zajímá nejvíce, najdeme tajemný příběh, jenž vrcholí zmínkou o čísle 666. Možná o něm již něco víte. Vypráví o bozích, andělech a dracích ? Ba ne - vypráví o nás o všech. Nabízíme vám nyní krátkou ukázkou z převyprávěné verze:

"V biblických světech se zjevila zářící bohyně: Byla ve vysokém stupni těhotenství. Její postava zářila jako slunce, pod jejíma nohama byl vidět měsíc. Na hlavě měla korunu s dvanácti hvězdami. Zkrátka se jí mělo narodit dítě.

Tu se přiblížil obrovský, ohnivě rudý drak, aby ihned po porodu dítě spolkl. Drak měl sedm hlav, na každé z nich korunu a deset rohů. Svým ocasem smetl třetinu hvězd z oblohy na Zem.

Bohyně porodila syna,, jenž se měl stát duchovním vůdcem lidstva. Ihned po narození bylo dítě přeneseno na vyšší, posvátné místo. Žena však uprchla do pouště, neboť ji drak pronásledoval a ohrožoval.

Draka mezitím přemohl Michael, nebeský vůdce. Shromáždil kolem sebe anděly, drak však také bojoval po boku své družiny.

Za nějakou dobu mu ale došly síly a zřítíl se i se svými pomocníky na Zem.

Na zemi drak neztrácel čas a ihned začal bohyni pronásledovat, jelikož od samého počátku toužil po dítěti. Bohyně však byla obdařena křídly, takže se mohla schovat na bezpečném místě. Poté drak vyvrhl na ženu proud vody, aby se v ní utopila. Země však přispěchala ženě na pomoc a vodu vypila.

Ted' obrátil drak svůj hněv proti všem, kteří bohyni uctívali. Tedy těm, kteří vyznávali pravé hodnoty a ušlechtilé životní cíle.

Tehdy z moře vystoupilo zvíře se sedmi hlavami a deseti rohy, z nichž každý byl ozdoben korunou. Na všech hlavách byla jména nenávisti vůči duchu: Tělo zvířete vypadalo podivně. Trup mělo jako panter, nohy jako medvěd a hlavu jako lev. Drak zvířeti předal veškerou svou sílu a moc. Za to si lidé začali draka vážit. Uctívali i samo zvíře a dali mu ústa; kterými k nim mohl pronášet nenávistná slova proti duchu. Zvíře spílalo božskému světu, všem jeho obyvatelům a všem lidem, kteří vedli bohobojný život. Dokázalo tyto lidi přemoci a ovládnout celou Zemi. Jediné, co dobrým lidem pomáhalo, byla vytrvalost a víra ve vítězství dobra.

Tehdy vystoupilo druhé zvíře ze země. Mělo dva rohy, takže vypadalo jako beránek, jeho řeč však byla řečí draka. Při všem prvním zvířeti asistovalo. Staralo se o to, aby lidé první zvíře uctívali. Dokázalo činit zázraky (jako například přinést oheň z nebes) a pobláznilo veškerý lid.

Postaralo se o to, aby byl prvním zvířeti vztyčen pomník a aby mu byl vdechnut duch, takže mohlo mluvit. Jeho jedinou snahou bylo usmrtit všechny, kteří neuctívají první zvíře.

Nebeští obyvatelé lid na zemi varovali, že ti, kteří nosí znamení zvířete na čele či na ruce; budou dlouhé věky prožívat pekelná muka v ohni a síře. Tak dopadnou všichni, kteří přijali znamení jména či kteří uctívali obraz. Všechny postihne zhoubný, neštěstí šířící vřed.

Po mnoha katastrofách, které zemi zasáhly, se nad říší zvířete zatmělo a lidé si v mukách rozkousali jazyky. Ze chřtánů zvířete a draka vystoupili tři démoni v podobě žab. Začali svolávat všechny vládce země k poslední bitvě dobra a zla, a to na místě zvaném Armagedon."

Vlastně to vůbec nevypadá, že by tato pohádka o draku a podivných zvířatech měla něco společného ze současností. S podobnými historkami se však nesetkáváme jen u bratří Grimmů, a navíc máme na mysli spíše symbolický význam, tedy vnitřní pochody člověka během jeho životní cesty.

V tomto případě se však jedná o vizi věcí, jež přijdou. Mají tyto obrazy opravdu jen symbolický charakter? V následujících kapitolách vyvodíme z předešlé ukázky kolik závěrů. Věřte mi, budete se divit! "

(4)

Jak by člověk před dvěma tisíci lety popsal počítač ?

Jak jsme přišli na to, že je v *Janově Apokalypse* řeč o počítačích ?

V archeologii či jakýchkoli výzkumech týkajících se starověku se stále častěji setkáváme s fenoménem, že dřívější chybné interpretace textů (např. *Bible*) a hmotných artefaktů můžeme opravit jenom proto, že jsme poznali vynálezy současnosti.

Je jasné, že historie lidstva a kultury sahá daleko dále, než jsme se domnívali: Navíc je zřejmé, že nespějeme ke stále vyššímu stupni vývoje, nýbrž že se pohybujeme v cyklech od rozvinuté společnosti k úpadku. Nyní se tudíž nacházíme jen na vrcholu jedné "vlny".

Například malé předměty, které byly nalezeny v egyptských hrobkách či v jihoamerických ruinách, lidé považovali za kultovní předměty - dokud nebylo vynalezeno letadlo. Pak teprve vyšlo najevo, že archeologové vlastně našli dokonalé aerodynamické modely letadel! Dalším příkladem jsou staré indické spisy, které popisují války bohů. Tedy mělo se za to v devatenáctém století. Poté, co byly originály přeloženy do němčiny a angličtiny, zjistilo se, že jde vlastně o popis atomových válek a raketových útoků !

I překlad *Bible* postihl podobný osud. V *Bibli* najdeme jak vyprávění z nejstarších dnů lidstva (většinou jsou chybně přeložena a vedou ke špatným interpretacím),*) tak prorocké vize, jež jsou bez určitých technických souvislostí naprosto nejasné. To je právě případ *Janovy Apokalypsy*. K tomu musíme připočíst skutečnost, že je velmi těžké popsat pravý stav věcí příštích tehdejší slovní zásobou.

Přenesme se do doby zhruba do doby před dvěma tisíci lety: Najdeme společnost, která se živí především obděláváním půdy a chovem dobytka. Obyvatelstvo je téměř nevzdělané a od života čeká velmi málo.

I v této době se však, stejně jako v kterékoli jiné době vyskytne několik nadaných jedinců, proroků, jimž je odhalena část budoucnosti. Tito věštcí varují před nadcházejícími událostmi. Často je nikdo nebere vážně, jejich proroctví jsou totiž lidem nepohodlná nebo jim nikdo ani nerozumí. Bližší časové určení navíc v oněch proroctvích téměř vždy chybí.

Podívejme se na to takhle: když Jan před dvěma tisíci lety viděl stovky a tisíce lidí zírat do obrazovek, co si mohl - jako člověk náboženský a duchovně orientovaný - myslet jiného, než že všichni lidé uctívají obraz, navíc obraz, který mluví (toho jsou samozřejmě dnešní počítače již schopny) ?

Uvědomme si navíc, že prorok,.. v našem případě apoštol Jan, vidí svět racionalizmu a materializmu. Svět, ve kterém jsou podle něj ohroženi lidé hlásající slovo boží, jelikož všechny duchovní hodnoty zažívají úpadek. Jakými slovy pak tuto vizi popíše ? Co takhle příšerný netvor, hrozivý a nahánějící strach ? Takový netvor je drak, který lidem odedávna škodí a jehož lze jen stěží porazit.

*) Více se dočtete u Zechariy Sitchina (jeho kniha je uvedena v závěrečném seznamu literatury). .

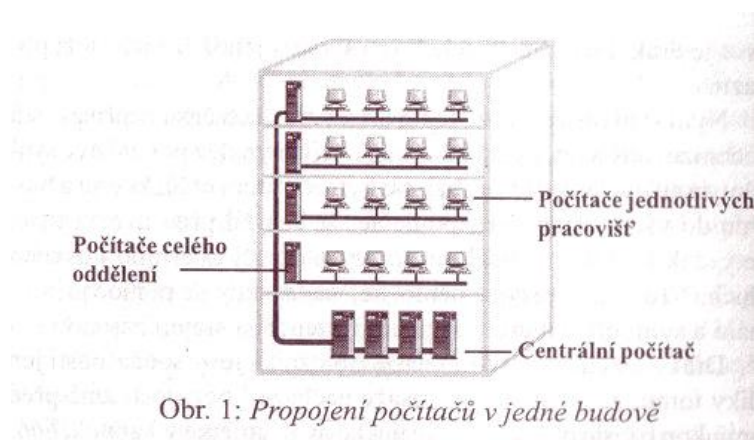
Nyní si představme, že tento drak jako duch času nepřináší jen technizovaný svět, nýbrž jako nejnovější vynález počítačové systémy a síťové propojení: "bájnou bytost", která otáčí krkem a hlavou do všech stran. Nezapomeňte, že Jan žil před dvěma tisíci lety. Jak by mohl popsat dnešní vynálezy či dnešního lidského ducha? To bylo v té době nemožné, vzal si tedy na pomoc přirovnání a symboly a musel se spokojit s tehdejší slovní zásobou.

Draky a zvířata však můžeme ztotožnit s jevy současnosti jen díky tomu, že se příslušné pasáže nacházejí bezprostředně před zmínkou o čísle 666, což vedle jiného analyzujeme v kapitole 666: znamení šelmy. O negativním působení tohoto čísla se mluví již

v *Bibli* a současnost to jen potvrzuje. Technický vývoj již dosáhl takového stupně, že lze jednotlivé předpovědi správně pochopit.

Po drakovi následuje v *Apokalypse* popis dalšího zvířete, které též má mnoho krků a hlav, a jeho vystoupení z moře. Voda či moře byly vždy symbolem nevyčerpatelného ducha lidstva, kolektivního vědomí a kreativity, jinými slovy: duch doby vytvoří technologii, jejíž části (počítače) mají tendenci se rozvětlovat, nejprve v malé míře, posléze celosvětově. Tuto interpretaci nyní názorně předvedeme.

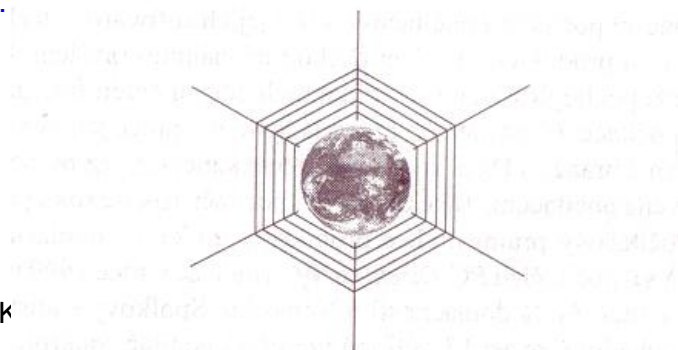
Na obrázku 1 je zachycena moderní budova s kanceláři, v jejímž přízemí se nachází velké počítačové centrum s jedním nebo více centrálními počítači. Kromě toho v každém poschodí najdeme středně výkonný počítač nebo server. Ve všech místnostech je pak další počítač, a to jednoduché obrazovky nebo pracovní stanice, resp. osobní počítače. Všechny tyto přístroje jsou spolu navzájem propojeny - přes počítače jednotlivých oddělení až k počítači centrálnímu. Před nástupem internetu, a leckde i dosud, to byla naprosto běžná praxe všech větších firem.



Obr. 1: Propojení počítačů v jedné budově

Máte před sebou malý síťový systém, jenž - při troše fantazie - se všemi těmi kabely a přístroji vypadá jako živý organismus. Tento organismus, toto "zvíře" oplývá inteligencí, dochází k "nervovým výbojům", obrazovky promlouvají a uživatelé vypadají, jako by tyto přístroje vzývali. Zvíře je má v hrsti. Jak jsme již jednou naznačili - uvědomme si, jak tento obrázek mohli před dvěma tisíci lety interpretovat! Práce dnešních lidí je řízena softwarem, vše je propojeno a psací stroje byly nahrazeny obrazovkami. Brzy budeme s pomocí počítače i telefonovat. Řetěz počítačových spojení lze libovolně prodloužit. Obrazovka stále více ovlivňuje pracovní, a zdá se, že i soukromý život lidí. Rozhovory nahradila elektronická pošta; kterou někdo čte a kontroluje. V některých firmách již mají zabudován speciální software, který kontroluje, co lidé na počítači dělají (kapitola Jak se *ochráním* ?).

Ptáte se, proč jsme uvedli právě tento příklad, když naším tématem je internet? Je to jednoduché: výše popsání propojení počítačů v jedné budově je jev známý více než 20 let) je vlastně takovým malým předchůdcem internetu. Po celém světě dochází ke stále větším počítačovým spojení, která vytvářejí celosvětové "zvíře" internet a *world wide web*. Popusťme nyní uzdu své fantazii a představme si, že na Zemi jsou jen počítače. Vidíme jakousi bytost objímající celý svět, pavouka a jeho síť : vždyť i *world wide web* v překladu znamená "celosvětová síť".



Obr. 2: Země a world wide web (celosvětová síť)

V budoucnosti však počítače nebudou řídit jen váš pracovní život, nýbrž i ten soukromý ! Brzy zjistíte, že na nich (spolu s kreditní kartou či smart kartou) ve velké míře závisí celá vaše existence - peníze, občanská práva, privátní sféra (kapitola *Cejch: kreditní karty a občanské průkazy*). Státu nezůstane nic utajeno. Bude nás moci kontrolovat, bude s námi moci manipulovat. Proč, tím se budeme v naší knize zabývat.

Tato síť počítačů rozhodně není sítí neutrální, nýbrž žije*) a roste. Intelligence počítačů je rok od roku větší, přebírají stále více "myšlení" a rozhodování. Někteří autoři dokonce mluví o tom, že si lidstvo vytvoří jednu síť, jež obsáhne všechny počítače světa.

Není tedy nasnadě, že prorok před dvěma tisíci lety celý systém nazve „zvířetem“ ? Toto zvíře má všechny vlastnosti a schopnosti draka - ducha doby, - jak praví *Bible*. Jak to chápat ?

*) Počítače nemusí být nutně neživé bytosti. I když zdánlivě vykonávají jen to, co jim nařídíme, mají určitý stupeň intelligence. Tím máme na mysli široce založený koncept intelligence, jenž se netýká jen živých organických bytostí. V současné době se často mluví o tzv. primitivních formách, jež zahrnují i neživé substance. Obecně tato teorie říká, že každá struktura, tedy i krystal, kov, kámen či počítač, má jistou inteligenci. Čím je struktura složitější, tím je stupeň intelligence vyšší. Počítače disponují dokonce umělým "nervovým systémem", a tedy - ve srovnání např. s neopracovaným kovem či jinými surovinami - vysokým stupněm intelligence.

Dnešní počítače a počítačové sítě a jejich softwarové technologie jsou produktem mechanického racionálního myšlení. Lidé se snaží pochopit vše, co se kolem nich děje, a chtějí tím "nakrmit" počítače. (Promiňte mi mé vyjadřování - přece jen nezapřu, že jsem z branže.) Dnes snad nenajdeme kancelář, jež by nebyla vybavena počítačem. Také domácích počítačů rok od roku přibývá. Počítačový průmysl chce proniknout do každé domácnosti. Časopis o počítačích *PC-Direkt* (6/99) uvádí, že v roce 1999 vlastnilo počítač 34 % domácností v Německu. Spolkový statistický úřad odhaduje, že asi 17 milionů lidí užívá počítač soukromě.

V budoucnosti by se vše mělo odvíjet od počítačů: Dopisy, faxy, telefonáty, televize, nákupy, bankovní obchody a mnoho jiných věcí. Triumf lidského ducha, nebývalý komunikační boom, svět, ve kterém se můžete kdykoli spojit s kýmkoli. Lidé žasnou nad novými technickými vymoženostmi (zejména pak mládež je jimi doslova fascinována) a bezhlavě tomuto trendu podléhají.

V *Janově Apokalypse* je tento trend popisován jako obdiv a uctívání. Janova Apokalypsa také říká, že se nikdo neodváží tomuto zvířeti vzepřít. Není to příznačné ? Kdo se dnes brání počítačům, je out - nikdo si ho nevšímá, jeho články nejsou publikovány. Počítačový nadšenec má vždy přednost.

Z výpočetní techniky, prvního zvířete, se vyvine druhé zvíře, technologie, jež nás teprve čeká. Lidstvo postaví prvnímu zvířeti pomník, který budou uctívat. Znovu si představme, že se člověku před dvěma tisíci lety naskytl pohled na dnešní kancelář, kde lidé téměř nemluví, jen strnule hledí na obrazovku počítače. Nevypadá to jako oddané uctívání ?

A tyto obrazovky začaly mluvit - nejnovější vynález. I toto je v *Bibli* napsáno: "*Je jí dáno, aby do sochy té šelmy vdechla život, takže ta socha mluvila !*"

Než se pustíme do podrobného zkoumání všech detailů a širších souvislostí, seznámíme se s původním zněním *Janova Zjevení* (v českém překladu).

(5)

Janovo Zjevení

Abychom pasážím z *Bible* rozuměli, měli bychom se nejprve obeznámit s terminologií a symbolikou doby před dvěma tisíci lety.

Moře bylo odjakživa symbolem kolektivního nevědomí lidstva (viz psychologické poznatky C. G. Junga) či symbolem neproniknutelné hloubky lidského ducha, ale také symbolem kreativity a emocionality.

Duch vždy znamenal duchovní a božskou stránku lidstva, ne rozumovou část mozku. Lidé se nevyvíjejí jen intelektuálně, nýbrž i duševně (duchovně). Tomuto vývoji jsou však do cesty kladeny různé překážky. Čistě racionální myšlení, přísně vědecké nazírání na svět, tedy to, čeho je současnost plná, je již samo o sobě proudem, který neodpovídá zamýšlenému duchovnímu rozvoji a může představovat jen jakýsi mezistupeň.

Nenávist vůči duchu je vždy to, co člověka omezuje, zotročuje, ovládá - tedy to, co mu nepřináší volnost.

Zvíře je živoucí organizmus počítačové sítě s počítači a monitorem jako koncovou částí. Toto zvíře mluví a lidé před ním fascinovaně sedí ("uctívají ho").

Drak je duch času, jenž přináší racionální, věcné myšlení, zatímco duchovní a duševní stránku zanedbává či dokonce potlačuje.

(6)

Biblický text:

13,1-4

Tu jsem viděl, jak se z moře vynořila dravá šelma o deseti rozích a sedmi hlavách; na těch rozích deset královských korun a na hlavách jména urážející Boha. Ta šelma, kterou jsem viděl, byla jako levhart, její nohy jako tlapy medvěda a její tlama jako tlama lví. A drak jí dal svou sílu i trůn i velikou moc. Jedna z jejích hlav vypadala jako smrtelně raněná, ale ta rána se zahojila. A celá země v obdivu šla za tou šelmou; klekali před drakem, protože dal té šelmě svou moc.

13,7-8

A bylo jí dáno, aby vedla válku proti svatým a aby nad nimi zvítězila. Dostala moc nad každým kmenem, národem, jazykem i rasou.

Budou před ní klekat všichni obyvatelé země, i když její jméno nebylo nikdy od stvoření světa zapsáno v knize života...

13,11-13

Vtom jsem viděl jinou šelmu, jak vyvstala ze země: měla dva rohy jako beránek, ale mluvila jako drak.

Z pověření té první šelmy vykonává veškerou její moc. Nutí zemi a její obyvatele, aby klekali před první šelmou, které se zahojila její smrtelná rána.

13,14-15

Bylo jí dáno dělat znamení ke cti první šelmy a svádět jimi obyvatele země.

Rozkazuje obyvatelům země, aby postavili sochu té šelmě, která byla smrtelně zraněna mečem, a přece zůstala naživu.

Je jí dáno, aby do sochy té šelmy vdechla život, takže ta socha mluvila a vydala rozkaz, že zemřou všichni, kdo před ní nepokleknou.

A činí veliká znamení, dokonce i oheň z nebe nechá před zraky lidí sestoupit na zem.

13,16-17

A nutí všechny, malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch.

Aby nemohl kupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména.

13,18

To je třeba pochopit: kdo má rozum, ať sečte číslice té šelmy. To číslo označuje člověka, a je to číslo 666.

Nový překlad (interpretace):

A tu z kolektivního vědomí vytryskla idea počítačové sítě a uskutečnila se...

... vůdčí myšlenkou a motivem byla nenávist vůči nespoutanému duchu, vůči duchovnu v lidech.

Praví vládci tohoto světa obdařili síť se všemi myslitelnými vymoženostmi.

... všechny státy světa byly možnostmi sítě fascinováni. Opěvovali ducha techniky, neboť dokázal vytvořit takovou mocnou síť.

Nové hnutí, které tuto síť všude zavedlo, bylo tak silné, že lidé oddaní duchu pravému, byli bezmocní. Síť chtěla zotročit všechny rasy a národy.

Všichni obyvatelé Země budou před ní sedět, i když nikdy nebyla božskou bytostí v pravém slova smyslu.

A viděl jsem druhý vynález: na všech počítačích světa běží softwary. Tyto softwary jsou neškodné, skutečným vládcem je ten, kdo je řídí.

Počítač je nedílnou součástí sítě a umožňuje vizuální komunikaci. Všichni obyvatelé Země se dívají na monitor.

Počítačem lze řídit rakety, bomby či jiný válečný materiál a způsobit explozi.

Svámi nekonečnými možnostmi svádí počítačové programy stále více obyvatel.

Technické nadšení, média a reklama způsobují, že počítač a síť chce používat stále větší počet lidí, ačkoli znají jejich rizika a informační trhliny.

Software umožňuje počítači myslet a mluvit. Byly vyvinuty univerzální přístroje, jimiž lze dělat vše, a to byl také záměr. Kdo nepoužívá počítač, je ztracen.

Dále systém, respektive jeho provozovatel, způsobí, že každý člověk bude místo občanského průkazu nosit na čele či ruce označení (laserové nebo mikročip).

A jen člověk, který je takto označen, může nakupovat či prodávat.

Zkratka celosvětové sítě je www. Číselná hodnota těchto písmen je 666. A to je i číslo vývojového stupně lidstva.

V následujících kapitolách si všechny části proroctví pozorně rozebereme. Pravděpodobně budete překvapeni tím, nakolik se již některé předpovědi staly realitou. Ukážeme si také, jak se chránit, a dokonce, jak současný vývoj obrátit pozitivním směrem.

(7)

Biblické varování před internetem

V předchozích kapitolách jsme se ve vybraných pasážích seznámili se třemi poněkud znepokojivými jevy, které před dvěma tisíci lety Jan spatřil ve své vizi: počítačové sítě, na nichž lidé budou pracovat (budou před nimi "nábožně" sedět a nechají se jimi ovládat).

- Znamení na ruce či čele, jež slouží jako průkaz a opravňuje k prodeji či nákupu.
- Číslo zvířete 666, číslo člověka.

Všechna tři témata spolu souvisejí, jsou produktem racionálního, materiálně orientovaného ducha: Janova vize je chápána jako chybný směr vývoje, neboť lidé, jež se tomuto zvířeti podřídí, zakusí muka pekelná:

Nejdříve si posvěťme na internet a *world wide web*. Kde je skryto nebezpečí? Internet sám o sobě z dnešního pohledu nabízí nebývalé výhody. Umožňuje přístup k informacím, o nichž se nám dosud ani nesnilo. Všechny obchodní či bankovní transakce můžeme vyřídit z domova a kdo chce, může doma i pracovat.

Chci vám nyní nastínit jednu vizi, jež vychází z toho, co již známe, z technických vymožeností, které již máme k dispozici, a jež se dá dnes chápat jako vyhlášení záměru. Budete se divit, co vše nám hrozí !

Dnes má člověk ještě právo volby - buď si počítač pořídí, nebo nikoli. Kdo má počítač doma, může si zvolit, zda jej chce připojit k síti. O toto právo volby však již brzy přijdeme. Uživatelské programy (například *Windows* od firmy Microsoft) jsou dnes koncipovány tak, že připojení na internet je jejich nedílnou součástí. To tedy znamená, že již není patrné, zda čerpáme z lokálních informací (v našem počítači) či z informací na síti. Informacemi přitom máme na mysli programy, jakékoli dokumenty apod.

Pozvolna se začínají vyrábět takové počítačové programy, které již plně neběží na vlastním počítači, jelikož některé části pocházejí z internetu. Hlavní část softwaru běží na buďvjakém počítači na síti. Tento vývoj tedy způsobí, že se v budoucnosti již softwary nebudou distribuovat na disketách či "cédéčkách", protože se budou instalovat prostřednictvím sítě !

Možná si řeknete, že to nevadí, síť přece přináší jen výhody. To však zdaleka není pravda. Dnes již není tajemstvím, že internet má jisté nedokonalosti v bezpečnostním systému, jinými slovy, že se jakýkoli hacker může kdykoli dostat do vašeho počítače. Ostatně o jedné známé softwarové firmě se tvrdí, že pomocí internetu kontroluje, jaké verze softwaru jste si nainstalovali (to nyní ještě platí v případě, že s firmou uzavřeli odpovídající smlouvu o aktualizaci softwaru). Firma je například pozve, aby jim nainstalovali přístup na internet. " ... Instalace je úspěšně dokončena: Pokud vlastníte modem, můžete nyní kliknout na *Online registraci* a ze svého počítače si zaregistrujete nový software." V tomto okamžiku jste zpřístupnili počítač internetu a vyhledávacím programům softwarové firmy. Co však nevíte, to je skutečnost, že jste se tím plně vystavili jejich kontrole. Je zarážející, že - pokud j e mi známo - uživatelé proti této taktice nikdy neprotestovali. Vždyť se přece jedná o porušování soukromí, a to i tehdy, kdyby to smlouva nakrásně dovolovala. Totéž platí o "návštěvě" webových stránek (*web page*) jednotlivých firem. Ty tak mohou získat přístup k softwaru ve vašem počítači (kapitola *Viry a trojští koně*).

Právník J. Bradley Young ze St. Louis popisuje ne právě nejaktuálnější, stále však používaný počítačový operační systém: "Vyšlo najevo; že onen *Průvodce registrací*, který je součástí operačních systémů, vlastně prohledává hardware, ukládá softwarové a hardwarové informace, které potom modemem předává výrobci softwaru." *)

V oficiálním prohlášení, jež k tomuto příspěvku vydali výrobci softwaru, je vše zdůvodněno tím, že takové informace slouží k tomu, aby výrobci softwaru lépe poznali požadavky zákazníka a mohli jim přizpůsobit budoucí výrobky. Je však jasné, že ony informace představují především výhodný obchodní artikl a že tento systém dokáže vystopovat neautorizovaný (pirátský) software.

O následující verzi operačního systému je známo; že byla přečtena minimálně jedna hardwarová identifikace. Hardwarové identifikace bylo využito v systému na zpracování textů od této firmy, pro zhotovení jednoznačné identifikace generovaných dokumentů, z níž se dal vyčíst nejen počítač, ale i uživatelské jméno tvůrce dokumentu. Podezření vyvstalo tehdy, když firma začala zakládat obrovské databanky, umožňující vyhledávání autorů jednotlivých dokumentů. Všechno zlé je však k něčemu dobré, díky tomuto systému byl odhalen původce viru *Melissa*. Výrobce softwaru označil čtení hardwarové identifikace za chybu, jež by měla být odstraněna, a prohlásil, že by chtěl vytvořit nový systém identifikace dokumentů. Technické podrobnosti o tom, jak zjistit, které informace z kterých programů a internetových stránek jsou čteny, naleznete v časopise *PC-Direkt*, číslo 6/99.

Ted' však přijde ještě něco lepšího. Tiše a tajně, přesněji řečeno: aniž by to veřejnost zaznamenala, byl ve Spolkové republice

*) http://www.earthnetbbs.com/jbyoung_art/Pcj1-96.asp

Německo schválil zákon, jenž každému prodejci, respektive poskytovateli internetového připojení ukládá povinnost zřídit takzvané rozhraní, které by tajným a zpravodajským službám umožnilo zjistit, který uživatel využívá jaké služby a co všechno se v onu danou chvíli na internetu odehrává. Málokdo protestoval. Prostě jsme si to nechali líbit !

Nyní si zkusme představit, co se stane, když všechny dopisy a faxy půjdou přes internet. Tato situace již prakticky nastala a vývoj postupuje mílovými kroky kupředu. Jedno je jisté, o listovním tajemství již nemůže být řeč. Úřady a zpravodajské služby budou mít neomezený přístup k tomu, co posíláme a přijímáme internetem. V určité míře k tomu dochází i dnes, v budoucnu to však bude daleko jednodušší. Dopisy nám nikdo automaticky neprohlíží, e-maily jsou však něco jiného !

Nebezpečí, že informace z vašeho počítače mohou číst nejen tajné služby, ale i "obyčejní hackeři" (počítačoví experti pronikající do cizích počítačů); si je dnes vědom snad každý. Všechna nabízená řešení mají společného jmenovatele - kódování dat. Ať už se jedná o citlivá data kont; přesuny peněz či obyčejné dopisy, je nutné tyto informace před nechtěnými hosty zabezpečit kódováním dat nebo, například v peněžním styku, použít heslo. Mnoho softwarových firem již tuto možnost nabízí.

K zašifrování, jak se zakódování také říká, je třeba kód, stejně je tomu i při rozšifrování. K dešifrování a dešifrování potřebujeme tentýž kód. Kódem bývá většinou řada znaků - libovolné seskupení písmen, zvláštních znaků a čísel - nebo bitové struktury - jakékoli řady nul a jedniček o určité délce, například 100101011110001. Čím je kód delší, tím je bezpečnější, neboť k rozlousknutí takového oříšku je již zapotřebí počítače s vysokým výpočetním výkonem. Čím delší kód, tím déle trvá jeho dešifrování.

Dovolené a přípustné možnosti kódování vzbudily mnoho rozruchu. Americké ministerstvo obrany údajně mělo naprosto "nerozluštitelný" kód, který však nesměl být uveden na světový trh. Proč, to každého ihned napadne. Kontrolování máme být přece my, nikoli tajné služby, že ?

V následujících třech kapitolách se budeme ještě kódováním dat a jinými bezpečnostními opatřeními zabývat. Zdají-li se vám tyto kapitoly příliš technicky zaměřené, můžete přejít ke kapitole *Jsme sledováni*.

(8)

Bezpečnost zakódováním

Z aktuálních zpráv vysvítá, že dešifrování může být každý kód, přičemž je jedno, jak dlouhý či složitý je. Potřebujete k tomu jen dostatečně výkonný počítač *) a odpovídající množství peněz. Za kritérium kvality kódu často bývá považována jeho délka. V časopise *PC Magazín DOS 4/97* však v článku *Kryptologie* čteme: "Avšak ani šestapadesátinásobné zakódování již není bezpečné. Z ankety, kterou provedly Spojené státy mezi kryptografy, vyplývá, že

soukromý hacker s rozpočtem asi šest set marek potřebuje teoreticky třicet osm let na rozluštění takového kódu. Podnikatel, jenž vloží čtyři sta padesát tisíc, to zvládne za tři hodiny. Tajné služby, které disponují čtyřmi sty padesáti miliony marek, to zvládnou za 12 vteřin."

Nebezpečnost datových sítí a počítačů je zřejmá z problémů americké armády: Moderní armády používají, stejně jako všechny velké organizace, k řízení svých aktivit vzájemně propojené výpočetní systémy. V tomto odvětví také vznikl internet (kapitola *Počítač a internet*).

*) V tomto směru jsou důležité kapacita pevných disků, rychlost procesoru, počet procesorů, kapacita hlavní paměti.

V současnosti vznikají takové ozbrojené síly, jež se věnují výhradně "informační válce". Jejich úkolem je zabránit útokům na centrální počítač s tajnými daty. V příštích letech se Američané chystají do tohoto odvětví investovat tři miliardy (!) dolarů. Ministerstvo obrany Spojených států disponuje zhruba dvěma miliony počítačů a dvěma sty řídicích centrálních.

DISA (*Defense Information Systems Agency*) se rozhodla prověřit bezpečnost celého systému a nechala provést několik útoků na počítače a sítě ministerstva obrany. Z třiceti osmi tisíc pokusů bylo 65 procent úspěšných, jen 4 procenta však byla rozpoznána a pouhá třetina ohlášena představeným. Tyto údaje pocházejí z časopisu *Konrad*, číslo 1/97. Dále se tam uvádí: "Agresori získali tajné informace, zfalšovali je, ukradli data, například programy, pozměnili je či úplně zničili. Dále vložili nežádoucí data a dokonce vytvořili zadní dvířka, která dokáží obejít běžné bezpečnostní systémy a umožní tak přístup budoucím agresorům."

Když si uvědomíme, že vojsko má nejlepší bezpečnostní systém, je jasné; jak lehké musí být dostat se přes internet do našeho počítače. Soukromí již neexistuje !

Zdá se tedy, že vyrůstáme nejen ve věku informací, nýbrž i ve věku, kdy každý může mít přístup k jakékoli informaci, i té nejsoukromější ? Copak tohle se nám líbí ?

Někteří autoři se věnují zejména nebezpečí e-mailu (elektronická pošta, nástupce dnešního dopisu). Srovnávají mail a pohlednici. Může je číst každý, nejen příjemce. Dříve se podezřelé či "zajímavé" obálky rozlepovaly nad parou, dnes je to mnohem jednodušší. Speciální program umí naskenovat*) všechny maily (nebo jen vybrané adresáty) na internetu, to znamená automaticky je vyhledat podle klíčových slov. Jak praktické !

Jak můžeme těmto praktikám zamezit ? Pokud píšete raději dopisy než pohlednice, neboť si je hned tak někdo přečíst nemůže, doporučuji vám zprávu zakódovat. Je tu jen jeden malý problém: příjemce musí mít stejný kód jako vy a zpravidla také ještě znát heslo.

*) Automatické vyhledávací procesy podle klíčových slov.

Použití kódovacího zařízení se většinou vyplatí pouze tehdy, když si s někým dopisujete často. Pokud však píšete každou chvíli někomu jinému, je tento systém nepraktický. Pro takové případy se doporučuje celkem rozšířený kódovací systém s velmi jednoduchým použitím. Samozřejmě, že jisté instance tuto technologii znají, je tedy celkem k ničemu! Jistě namítnete, že pokud chcete vyřídit něco soukromě, aby o tom nikdo nevěděl, neučiníte tak přes internet. Teď ještě možnost volby máte, brzy tomu však bude jinak !

Umíte si představit blízkou budoucnost, v níž nebudou pošty a dopisní schránky, nenajdete žádnou bankovní přepážku, nebudou téměř žádné obchody, ve kterých byste mohli osobně nakupovat ? Dovedete si představit, že už nebudete moci běžné nakupovat ani prodávat, že se bude veškerý dopisní a platební styk uskutečňovat pouze přes internet ? Budete chtít cestovat - jak si to objednáte ? - Přes internet. Telefonáty: přes internet.

"Není to všechno tak špatné," říkáte si možná. Ušetří mi to čas a můžu se věnovat něčemu jinému. To je v pořádku, pokud jste "hodný" občan, který se chová nenápadně a konformně. Uvědomme si ovšem, že to státním orgánům umožňuje naprostou kontrolu. Víme dobře, co se stane lidem v totalitních systémech (a nejen tam), když vysloví svůj názor či uvedou do oběhu věci, jež vedení nejsou příjemné. Státní orgány (příp. tajné služby) z nich udělají kriminálníky a zbaví je veškerých práv! A jak se stát a tajná služba dozvědí, jaký názor tito podezřelí lidé zastávají, kam jezdí, s kým komunikují a co právě teď dělají ? Prostřednictvím internetu.

Obávaný "skleněný občan" se stává krutou skutečností. Jistě je vám známo, že i v současných, tzv. demokratických systémech jsou někteří lidé "odstaveni k ledu". To znamená, že jsou pomlouváni, zesměšňováni, přijdou o práci nebo je dokonce (za smyšlený zločin) pošlou do vězení. To se stává nejen politické opozici, nýbrž například i vědci, jenž zastává teorii, která je vládnoucím kruhům na obtíž nebo například tomu, kdo vynalezne něco, co by mohlo zničit určité průmyslové odvětví s miliardovým obratem. Mnoho takových příkladů nalezneme v oblasti medicíny, fyziky, psychologie a také výpočetní techniky.

Možná si vzpomenete na německý televizní pořad, který v roce 1996 informoval o tom, že z pověření americké špiónážní služby byly vyvinuty zvláštní čipy, jež díky speciálnímu softwaru umožňují vysílat rádiové signály o všem, co se děje v počítači. Tyto počítače mohly být též odposlouchávány. Reportéři tehdy vyslovili domněnku, že tyto čipy jsou zabudované i v běžných počítačích. Firma Microsoft, jeden z největších výrobců softwaru na světě, k tomu tehdy odmítla zaujmout jakékoli stanovisko.

To vám ovšem nevyprávím jen proto, abyste se seznámili s dalšími chybami internetu, nýbrž zejména proto, že vynálezce těchto čipů byl obviněn ze zločinu (našli u něj doma drogy - to je prý nejběžnější metoda) a dnes sedí ve vězení. Naštěstí měl odvalu a poskytl několik rozhovorů.

Shrňme si to tedy: internet pevně kontroluje vše, co se děje na síti. Musíme se tedy ptát: chceme to, nebo budeme proti tomu bojovat ? Odpovědět si musí každý sám.

Následující zážitek z května roku 1999 osvětluje možnost odposlechu a kódování. Na základě zajímavého internetového příspěvku jsem e-mailem kontaktoval jednoho vědce z východní Evropy (osobní data z důvodu ochrany neuvádím). Poprosil jsem ho o bližší informace k jeho medicínským objevům. Na mou otázku, zda by nebylo lepší, abych svoje e-maily kodoval; odpověděl: "Prosím, nic nekódujte ! Ve vedlejším bytě sedí pracovník tajné služby a speciálním přístrojem sleduje každý můj pohyb na klávesnici. Posílejte mi jen nešifrované texty. Vše ostatní by mi způsobilo potíže." Toto prohlášení, myslím, mluví samo za sebe.

(9)

Viry a trojští koně

Dosud jsme mluvili hlavně o možnostech kontroly zvenčí, tedy o tom, kdo a jak může kontrolovat, co vyřizujeme přes internet. Prostřednictvím internetu však někdo může data ve vašem počítači nejen hlídat, nýbrž i zničit.

Internetové stránky, které na síti navštívíte, mají za jistých okolností aktivní elementy, tzv. Ovládací prvky ActiveX nebo Java applety,*) jež uvedete do chodu vy nebo jež se zaktivují samy. Tímto způsobem se dají data na počítači zfalšovat či vymazat. Můžete to dojít i tak daleko, že budete nuceni znovu zformátovat pevný disk. Výsledkem je naprostá ztráta dat.

Tímto způsobem, nebo také přes mail, můžete do svého počítače zavléci virus. Viry mohou začít páchat zlo ihned, mohou však vyčkat i několik týdnů či měsíců. Viry jsou primitivní programy, jež se "navěsí" na cizí data či programy. Tím je zcela zničí nebo přinejmenším způsobí ve vašem počítači úplnou pohromu.

*) Miniprogramy, které se aktivují na vašem počítači

S počítači je to jako s lidmi. Také dáváme přednost prevenci - tedy posílení imunity. Když už je organismus virem napaden, bývá léčba vždy těžší. Obranyschopnost u počítačů posilují antivirové programy. Tyto programy se zapnou spolu s počítačem a zůstanou "na stráž" po celou dobu vaší práce s počítačem. Vždy, když otevřete mail nebo když stahujete program ze sítě, kontroluje antivirový program, zda tyto informace či programy nejsou napadeny. Pracují však bohužel s databází již známých virů, a tak nové viry často nepoznají. A jelikož se neustále objevují nové a nové typy, je důležité antivirový program aktualizovat.

Jinou skupinu tvoří takzvaní trojští koně. Jsou to programy, jež do vašeho počítače proniknou prostřednictvím e-mailu nebo internetu a poté samy při každém přihlášení posílají ven informace. Jaké informace? Inu, všechny, které trojské koně zajímají. Může jít o uživatelské oprávnění, bankovní spojení, čísla kreditních karet, telefonní čísla, e-maily - zkrátka vše, co je z informačního hlediska zajímavé.

Internetové servery ukládají jména všech internetových stránek, které jste navštívili. Totéž dělá i váš počítač. Každý webový prohlížeč má databázi, kde je zaprotokolováno; .co děláte. Pokud používáte prohlížeče *Netscape* nebo *Mozilla*, zkuste někdy, jen tak z legrace, zadat místo adresy `about:global` nebo `about:cache`. To, co tam uvidíte, je možné vidět i "zvenčí". Po každé návštěvě internetu tedy v seznamu prohlížeče vymažte data s příslušným denním datem - a zvědavci mají smůlu. Pro tento úklid vašeho počítače existují už i softwary (často jsou zadarmo přiloženy k CD, která jsou nyní již běžnou součástí časopisů o počítačích).

Jinou možnost, jak se dostat k "užitečným" informacím, představují takzvaní "packet sniffer". To jsou programy, které v síti vyhledávají hesla nebo čísla kreditních karet. Někdy ukradnou i celé .serverové spoje a nahradí je spoji vlastními, jelikož si tím zajistí přístup i k utajeným informacím. Mohou také zfalšovat stránky či provádět finanční transakce. Kreativité se zde meze nekladou.

Viry, trojští koně a podobné „dárečky“ zlomyslných uživatelů internetu jsou dnes velmi rozšířené, proto bychom si měli toto nebezpečí blíže objasnit. **Všechna** data, jež uložíte do počítače, jsou ohrožena. Pokud tedy bezpodmínečně musíte nebo chcete na internet, je nutno učinit jistá bezpečnostní opatření: Určitou možnost nabízejí již zmíněné antivirové programy.

Před viry se můžete ochránit i tím, že si pořídíte druhý počítač. Na jednom máte uložena důležitá data, na druhém surfujete po internetu.. Tak k vašim datům nebude mít

nikdo přístup a viry vám mohou napadnout nanejvýš internetový software či operační systém. Zvědavé hackery a jejich trojské koně tím ovšem velmi zklamete. Vaše hesla či číslo kreditní karty však budou ohroženy stále. Až po vás někdo při nákupech bude chtít, abyste mu sdělili po internetu číslo kreditní karty, nedělejte to. Vždyť objednávky se stále ještě dají posílat poštou.

Naprosto nejlepší ochranou však je internet vůbec nepoužívat !

Viry vás mohou napadnout i přes telefonní přístroj. Dříve byly telefony (samozřejmě na základě oprávněného podezření) odposlouchávány. Nyní se moderní; digitální, takzvané ISDN přístroje dají pomocí virů přeprogramovat a poté nepozorovaně odposlouchávat. Antivirové programy vám tu nepomůžou. Tímto způsobem se dnes úspěšně provádí průmyslová špionáž. Dochází nejen k odposlouchávání telefonů, nýbrž i k prohlížení dat, jež si mezi sebou počítače pomocí telefonů vyměňují.

Onen faktor nejistoty se týká i domácích počítačů připojených na internet. Deutsche Telekom propaguje přípojky ISDN a příslušně vybavené telefony. Mnoho domácností si již nainstalovalo přípojku ISDN, aby mohlo mít připojeno více přístrojů (fax, telefon, počítač). Některé domácnosti si zase nechaly zapojit zařízení, které obsluhuje všechny telefony v domě. Toto zařízení však může, aniž byste si toho všimli, jakýkoli hacker zvenčí přeprogramovat. *)

*) NT-Journal 6/97, Reinhold Scheu: Velký útok štěníc je již skutečností:

ISDN je kvůli schopnosti přenosu velkého množství pro internet velmi zajímavé. Rizikem není tedy jen internet, nýbrž i telefonní přípojka.

Telefony se zabudovaným mikrofonom představují další riziko. *) Mohou být- stejně jako telefonní záznamníky s funkcí hlídající aktivitu v místnosti - přeprogramovány maskovaným telefonátem. Pak již mohou lidé na druhém konci slyšet vše, co se v místnosti děje. Telefon při tom nezvoní, takže o tom vůbec nevíte.

(10)

Jak se ochráním ?

Máme se chránit. Před čím ? To závisí na vaší mentalitě. Pokud jste člověk, jenž o sobě pravidelně mluví se sousedy, jenž nedělá se svým životem žádné tajnosti, pak můžete klidně komunikovat i přes internet. Pokud si však své soukromí pečlivě střežíte, pak byste se měl mít na pozoru.

Ted' pochopitelně nemám na mysli ty, která plánují kriminální činnost či ty, kteří se chtějí stát například anarchisty. Jsme však již natolik silně sledováni a kontrolováni, že našemu soukromí zbývá již jen malý prostor.

Co tedy máme dělat ?

Existuje celá řada opatření, která musíte učinit sami a která byla zčásti popsána v předchozích kapitolách. Jsou však i další, za jejichž prosazení by měli bojovat všichni uživatelé internetu i ti, již chtějí své soukromí chránit v jiných oblastech společenského života. Některé z následujících tipů pocházejí z článku Alexandra Rossnagela (Spektrum der Wissenschaft, 1/98) *Internet jako společenský prostor*:

- Zakódujte si svá data: Soubory nebo e-maily, které posíláte, můžete pomocí speciálního softwaru zakódovat. Příjemce však musí tento kód znát nebo musí vlastnit tentýž software (kapitola *Bezpečnost zakódování*).
- Důvěrné informace můžete schovat do neškodných souborů a obrázků (steganografie). Tímto způsobem se mohou například pomocí "vodotisku" chránit autorská práva. Na to existuje software.
- Další možností ochrany jsou zakódované kontrolní sumy (známé také jako digitální podpisy). Tímto zařízením můžete zjistit, zda byla zpráva zfalšována nebo zda opravdu pochází ze zdroje, jenž je tam uveden: I pro toto existují softwary.

Jsou však i další možnosti ochrany:

- Používejte dva počítače: jeden pro své soukromé věci, bez připojení na internet, druhý pro komunikaci na internetu. Tím chráníte svá data a znemožníte přístup cizím lidem.
- Jakmile na počítači nic neděláte, vypněte jej; jakmile internet nepotřebujete, odpojte se. Bez internetu se k vám nikdo zvenčí nedostane.
- Chcete-li zabezpečit svá data, nainstalujte si výkonný a aktuální antivirový program (kapitola *Viry a trojští koně*).
- Deaktivujte zabudovanou videokameru, či mikrofon a při korespondenci se omezte jen na zakódované zprávy (kapitola *Jsme sledováni*).
- Používejte místo kreditních karet hotové peníze a normální poštu místo pošty elektronické, dokud je to ještě možné.
- Kupujte software na disketách nebo CD, nikoli prostřednictvím internetu.
- Po každé manipulaci s internetem smažte soubory, jež protokolují, které internetové stránky jste navštívili. Pomůže vám odborná literatura o internetových prohlížečích.

A v této knize vám nabízím několik prostředků a možností, za něž bychom měli bojovat (kapitola *Určit si kurs sám*):

- Bezpečný elektronický platební styk jako Ecash: Na něm se horečně pracuje. Banky a jiné firmy sice nabízejí údajně bezpečný platební styk, ale "hackeři" již několikrát dokázali, že tento systém má své mezery.
- Sběr informací a udílení zakázek přes zprostředkující programy a anonymizování počítače. Tak nevznikají žádná osobní data. Zeptejte se svého poskytovatele připojení.
- Mobilní domácí radiostanice budoucnosti; jež bude spravovat data pobytu, takže nevzniknou možné profily pohybu. Toto již někteří kritici doporučují, nejsou však příliš úspěšní. Po těchto profilech pohybu totiž nesmírně touží tajné služby.

- Uchovávání osobních dat v koncovém přístroji operátora, a nikoli na síti cizích počítačů. V současné době jsou po použití internetu vaše data uchovávána u poskytovatele připojení a na jiných počítačích, takže k nim má kdokoli snadný přístup. I tato technologie má však poměrně malou šanci na úspěch.

(V roce 2005 je již dobrou ochrannou používání starších Windows 98, kdy drtivá většina virů je vyráběna negativními entitami pro novější verze prostředí a na staré nefunguje - pozn. zpracovatele.)

Pokud internet nepoužíváte doma, ale ve firmě, kde pracujete, měli byste vědět, jak můžete být prostřednictvím internetu sledováni. Zeptejte se podnikové rady nebo zaměstnavatele na podniková pravidla užívání internetu. Obecné pravidlo zní: nepoužívejte internet k soukromým účelům !

Dnes existují programy, například Internet Manager izraelských odborníků na zbrojení Elron Software nebo programy Internet Watchdog či Borderware, které již používá mnoho firem a které sledují veškerý pohyb na internetu. To se netýká jen stránek, jež navštívíte, nýbrž i času. Kromě toho může software podle určitých hesel, například "sex" či "sport" (dočtete se o tom v článku *Kontrola, velký bratr je všude* v časopise Stern 13/98) prohlížet texty, s nimiž právě pracujete a dá ihned vědět, že se tato nežádoucí témata objevila.

Na jiném místě jsem již upozornil na to, že tajné služby samo- zřejmě této technologie využívají. Softwary totiž umožňují, aby vaše obrazovka byla k vidění na kontrolní obrazovce. Zcela na okraj můžeme zmínit fakt, že podobné softwary existovaly již před vynálezem internetu. Sledování bez vědomí uživatele je ovšem podle zákona Evropské unie o užívání počítačů na pracovištích nezákonné, v Německu k tomu musí dát souhlas závodní rada.

Kontrole se můžete vystavit i v případě, že se rozhodnete pracovat pro nějakou firmu doma. Tento způsob zaměstnání sleduje stále ještě mnoho německých podnikatelů s nedůvěrou, neboť 'takový pracovník je těžko kontrolovatelný. Prostřednictvím počítače však může být zcela legálně sledován. I v tomto případě se tedy vyplatí pracovní a soukromé věci striktně oddělovat.

(11)

Jsme sledováni

Přes internet můžete nejen telefonovat (tak jako dnes telefonem), nýbrž i druhého účastníka hovoru vidět pomocí zabudované videokamery, neboť videotelefon přichází ! Je to blahodárný vynález, nebo potenciální nebezpečí ?

Pokud jste četli knihu George Orwella *1984* či jste viděli stejnojmenný film, máte jistě v paměti všudypřítomné kamery sloužící ke kontrole lidstva. Teď se můžete zeptat: co to má společného s videotelefonem ?

Současný vývoj v této oblasti spěje k hororové vizi: již nyní se v souvislosti s telefonováním přes internet propaguje užívání obrazovky, tedy videotelefonu. Osobu, s níž mluvíte, vidíte. Když navštívíte obchod s výpočetní technikou, můžete obdivovat malé

kamery, které jsou většinou umístěny nahoře nad obrazovkou a které vám zprostředkují obraz účastníka hovorů. Takovéto obrazové telefony jsou dnes na trhu k dostání v mnoha provedeních - jako telefon s doplňkovým zařízením na přenos obrazu nebo jako počítač s kamerou a telefonem. V roce 1998 byly představeny první mobilní telefony s obrazovkou.

Nahlédněme do budoucnosti - není těžké si představit, že tyto kamery budou součástí obrazovky, zpočátku viditelnou, později neviditelnou.

Pokud se seznámíte se současnými metodami, jak váš počítač může napadnout někdo zvenčí (něco jsme již nastínili v předchozích kapitolách), pak pochopíte, že je možné, aby někdo zneužil kamery na vašem počítači k tomu, aby vás sledoval! Nemyslete si, že to není možné. Vzpomeňme jen dnes již běžné kontroly pracovníků, jež se nevyhýbají ani těm, kteří pracují doma.

Hrozí i veřejné sledování. Podle zprávy časopisu *Konrad* (4/98) nyní asi milion (!) videokamer pozoruje Němce, 35 000 firem a úřadů provozuje 90 000 kontrolních systémů. Už jsme si zvykli na bezpočet bezpečnostních kamer na volných prostranstvích, například na kamery sledující provoz na komunikacích. Tím máme na mysli kamery namontované v místech, kde je kritická dopravní situace (obzvláště ve velkoměstech nebo na dálnicích). Tyto kamery přirozeně slouží nám všem, neboť můžeme rychleji reagovat na dopravní zácpy. Má být odhalení neohlášených demonstrací pomocí kamer monitorujících bezpečnost ulic (například Lipska) nežádoucím vedlejším účinkem? Kamery v parcích slouží naší bezpečnosti a snižují počet krádeží aut. Nebo v bankách - pomohou identifikovat lupiče. Podobnému účelu slouží kamery v obchodech či firmách.

Policie disponuje počítačovými monitorovacími systémy, jež registrují značky všech vozidel a obličeje všech lidí, které potom mohou porovnat s fotografiemi hledaných osob. Už i velké činžovní domy mívají svůj kamerový systém (mnohokrát mě již napadlo, na kolika místech jsou nainstalovány kamery, aniž bychom je považovali za zajímavý či rušivý element; alespoň se nezdá, že by proti nim někdo protestoval).

Tam, kde není nasazení monitorovacího systému možné či kde by byl příliš nápadný, používá se - i v Německu - jiná metoda: do pracovních plášťů se zašijí čipy, které počítači hlásí každý pracovníkův pohyb. Tolik svým bližním nedůvěřujeme! Přesto však několik podnikatelů pochopilo, že je smysluplnější vytvořit zaměstnancům příznivé pracovní podmínky, které zvyšují produktivitu práce a radost z činnosti, které snižují počet nemocných a při kterých není zapotřebí se někam "zašít".

Použité optiky, případně kamery v monitorovacích systémech jsou stále menší a výkonnější. Fraunhoferův *Institut für Arbeitswirtschaft und Organisation* (Institut pro ekonomiku a organizaci práce ve Stuttgartu - IAO) používá ve svém modelovém závodu dvě internetové kamery, jež všechno monitorují po celých dvacet čtyři hodin. Tímto se začal používat výrobek Net Eye 2000 jednoho švédského výrobce (viz časopis *Computerwoche* 35/97). Toto "oko sítě" nepotřebuje počítač, ale okamžitě dodává obrázky na síť. Zanedlouho bude toto oko přenášet pravděpodobně i zvuk. Toto oko by mělo "samozřejmě" sloužit pouze k monitorování výrobních procesů, dálkové údržbě strojů a k přenosu konferencí...

Kamery CCD jsou nyní již tak malé, že jejich optika v průměru není větší než špendlíková hlavička! Výše popsané obavy, že takové kamery budou součástí obrazovky, a tudíž pro uživatele nepostřehnutelné a neovladatelné, se tedy mohou stát skutečností.

Nejnovějším vynálezem je umělé oko fungující na stejném principu jako lidské oko a lidský mozek. Umělé oko je inteligentní a dá se naprogramovat na rozeznání určitých osob či

jevů. Tato schopnost dosud scházela k tomu, aby bylo možné monitorování plně automatizovat, protože nahrané snímky musely být analyzovány člověkem. Pokud se však tyto umělé oči dají naprogramovat tak, že všude, kde jsou, poznají určité osoby, pak si můžeme představit situaci, kdy si již nemůžeme být před automatickým sledováním jisti. Mohou-li být rozpoznány i určité situace, můžeme například ihned vědět o nepovolených demonstracích. Musíme jenom doufat v to, že se tyto přístroje budou instalovat jen proto, aby policie mohla najít a odhalit zločince.

Internet nám - kromě domácích kamer na počítači - přinese další možnosti kontroly. Již dnes existují internetové stránky, s jejichž pomocí lze videokamery na veřejných prostranstvích otáčet o 360 stupňů. Pokud by tyto kamery byly nainstalovány všude, může se z téhle hry vyklubat velmi nepříjemná záležitost. Mějme se tedy na pozoru: "Big Brother as Watching You !")

*) „Velký Bratr tě sleduje.“ (Citát z knihy George Orwella 1984.)

(12)

Cejch: Kreditní karty a občanské průkazy

Nejdůležitější a ve svých účincích nejstrašnější téma *Apokalypsy* je "znamení šelmy"; jež lidé nosí na čele nebo na ruce a jež je zosobněno tajemným číslem 666:

Technický vývoj, popisovaný v *Apokalypse* jako zvíře s mocí draka, vede k tomu, že člověka budeme moci rozpoznat pomocí znamení, pomocí cejchu. Všichni členové budoucí společnosti nesou znamení zvířete na ruce nebo na čele. Bez tohoto znamení nemohou nakupovat ani prodávat:

13, 16 - 17:

A nutí všechny, malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch.

Aby nemohl nakupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména.

Dále se pak v *Bibli* dočteme, že všichni, kdo toto znamení nosili, budou vystaveni nevýslovným mukám a poté dokonce zničení:

16,2:

... a zlé, zhoubné vředy padly na lidi označené znamením dravé šelmy a klekající před jejím obrazem.

Již můžeme pozorovat první příznaky tohoto vývoje. Byly vynalezeny mikročipy, jež se nyní již vyrábějí ve velkém, používají se u zvířat a testují se i na člověku (kapitola *Injekce ke štěstí*.)

Nalézáme se v jakémisi "předstádiu", ve kterém jsou všechny výrobky označeny čárovým kódem usnadňujícím například identifikaci u pokladen obchodních domů. Jako výrobci nemůžete prodávat, aniž byste zboží oficiálně zaregistrovali a dostali přidělený kód. Nemůžete prodávat nic, co nemá čárový kód. Markantní vlastností užívaného kódování je číslo 666, obsažené v každém čárovém kódu (více v kapitole *Číslo 666, Indiáni kmene Hopi a čárové kódy*).

Vývoj cejchu či znamení, které bude umístěno přímo na člověku, je již v plném proudu. První pokusy s označováním lidí se prováděly již před několika lety. V Disneylandu se již 15 let těsně tetování laserem. Člověk, který se tam chce několik dní zdržet, má na výběr mezi laserovým tetováním na levou ruku a permanentkou. Chtěli si tím zjistit, jak na to návštěvníci budou reagovat. V Holandsku s tím prý začali již před několika lety. Podle oficiálních údajů nechávají tetovat na čelo bezdomovce, aby snížili kriminalitu.

Došlo také k pokusům implantovat několika lidem do lebečních kostí počítačový čip; který by plnil podobnou funkci. Vždyť na domácích zvířatech to již praktikujeme ! (Pokud jste se vyděsili alespoň teď, je to zdravá reakce.)

Proč se takto experimentuje ? Jaký úmysl se za tím skrývá? A proč se v této kapitole zabýváme kreditními kartami ?

Dozvíte se, že jde o plánovaný vývoj kreditní karty ke smart kartě a poté k implantovatelným čipům, přičemž všechny další stupně jsou již k dispozici. Problémem světových manipulátorů je však skutečnost, že lidé čipy nechťejí. Musejí tedy začít kreditními kartami.

Vy, čtenáři této knihy, pravděpodobně kreditní kartu vlastníte. Proč také ne, my všichni jsme se naučili vnímat kreditní karty jako pohodlný platební prostředek, například když nám zrovna dojdou peníze nebo když chceme učinit objednávku, ke které je zapotřebí číslo kreditní karty.

Další výhodou je, že si před cestou do zahraničí nemusíte vyměňovat peníze; neboť vše můžete vyřídit kreditní kartou. Jsme svědky pozvolného přechodu od hotových peněz ke kreditním kartám. I různé průkazy se již nahrazují kreditními kartami. Příkladem může být například Lufthansa, která alespoň v obchodní oblasti přešla na bezletenkové lety. Oprávněním pro vstup na palubu je kreditní karta.

Kreditní karta není jediná - svou testovací fázi má za sebou i smart karta. Tato karta má podobně jako telefonní karta čip (počítačový modul s určitými daty), který může být opakovaně u banky dobíjen. Při nákupu se vám odečítají částky, dokud karta není prázdná. Pak si ji můžete u banky znovu nechat nabít.

Tato karta již dávno není anonymním platebním prostředkem, tak jako kdysi byly bankovky. Neboť aby ten, kdo při prodeji zúčtoval položku, skutečně pak dostal své peníze, je na kartě uložena banka a kód uživatele. Váš peněžní ústav si navíc vede přesné záznamy o tom, kolik a kde jste utratili. Tím chce banka eliminovat riziko, že by zákazník našel způsob, jak kartu nelegálně dobít. I tady jsou tedy všechny vaše nákupy registrovány.

Dnes ještě stále používaná telefonní karta bude muset za chvíli ustoupit nějaké jiné kartě - má totiž jednu nevýhodu: je anonymní, volající nemůže být vystopován podle jména. S nástupem telefonů fungujících na kreditní karty (tak jako v USA) se vše změní.

Kreditní a peněžní karty jsou již nyní nástrojem kontroly, který mi se dá přesně vysledovat, co celý rok děláte. Dnes ještě máme možnost volby, můžeme si vybrat, kdy

použijeme kreditní kartu a kdy hotové peníze. Mnoho věcí dnes již musíte zařizovat pomocí speciálních karet. Potřebujete telefonní karty, karty na benzinovou pumpu, do videopůjčovny, k lékaři a podobně. A co se týče kreditních karet - existuje několik konkurenčních firem. Zatím !

Možná ještě nevíte, že se po celém světě upřednostňuje bezhotovostní styk, při němž potřebujete jen kreditní kartu, ano jen **jednu** kartu, která umí vše. Zavedení takovéto karty na sebe nenechá dlouho čekat. Finanční odborníci prorokují celosvětový burzovní a finanční třesk, ze kterého vzejde následující: „Milé lidstvo, vzdejte se hotových peněz, různé měny a směnné kurzy nám dělají jen problémy. Tisk peněz mnoho zemí jen zneužívá, protože nemají žádné zásoby zlata či jiné jistiny. To způsobuje neustálou inflaci a riziko krachu finančního trhu. Teď budeme vše dělat jen pomocí karet."

Představme si následující scénář. Můžete vše vyřizovat prostřednictvím karty - platby, telefonáty, rezervace cest a hotelů ... Už nepotřebujete žádné peníze v hotovosti.

Nemusíte už mít plnou peněženku peněz, nemusíte při sobě nosit dvacet různých karet. Pomyslete také na to, že na jedné kartě budete mít vše - např. včetně údajů o zdravotním pojištění. S jednou kartou můžete dělat vše. Geniální, že ?

Je vám ale také jasné, že od té chvíle bude existovat instituce, která monitoruje každý váš krok ? Kreditní karty zanechávají stopy a jednu kartu je obzvláště lehké sledovat ... Již dnes si peněžní ústavy nechávají vytvářet hodnotící programy, které zkoumají vaše nákupy a životní standard, samozřejmě jen z důvodů statistických. Tak jako zanecháváte stopy na internetu, z nichž si každý může sestavit váš komunikační a zájmový profil, použitím kreditní karty odhalujete ostatním váš „nákupový" profil. A jedním si můžete být jisti - tyto údaje nezajímají jen peněžní instituce, ale především státní orgány.

Bylo by vám příjemně, kdyby tyto organizace věděly:

- kam cestujete,
- kde se právě nacházíte,
- s kým telefonujete,
- na kterém počítači pracujete,
- jakých organizací jste členem,
- co nakupujete,
- jak je to s vaším majetkem (případně dluhy),
- jaký je váš zdravotní stav ?

Tento seznam bychom mohli ještě rozšířit. Všechny tyto informace jsou ukládány do paměti, a sice na nějakém centrálním místě. (Říká se: Bůh ví vše, ale tady se mu očividně někdo snaží pomoci ...)

Pomyslete ale na to, že takovou kartu ztratíte nebo že vám - jako nežádoucímu občanu – bude zastavena. Tím vás v podstatě zbaví vaší existence! Peníze v hotovosti již nejsou. Nemůžete nakupovat, cestovat, nic.

První kroky k zavedení této karty již byly podniknuty. Nejdříve došlo k postupnému prosazení karet do různých oblastí života, stále ještě jako varianty k penězům či různým

průkazům. Poté se budou moci používat jen karty a nakonec budou všechny karty nahrazeny kartou jedinou.

Bud'te si jisti, že karty zdravotní pojišťovny budou brzy představovat klíč k jakési „bance zdravotních údajů“, ve které jsou ukládány veškeré lékařské záznamy, k nimž bude mít kdokoli přístup. V USA již něco podobného zavedli! V Německu se již připravují (například přes Telekom či organizaci Multimedia) internetové stránky a příslušné programy, které budou mít k dispozici všichni lékaři. Každý lékař tam bude evidovat údaje o pacientech, jež budou přístupné i ostatním lékařům. Do budoucna se počítá i s tím, že též zdravotní pojišťovny budou mít přístup k těmto informacím. Oficiálně tedy jen odborníci - ale víme, jak „bezpečný“ internet je. Každý „hacker“ si může prohlížet vaše lékařské záznamy. Je vám to příjemné ?

Sledujeme-li vývoj v této oblasti, zjistíme toto: musíme být nanejvýš opatrní a vnímaví. Změny jsou prováděny tak pomalu a opatrně, že nezpůsobují žádný - nebo nanejvýš malý - odpor. Bdělost byla vždy dobrou ochranou. V případě internetu je však tuto bdělost poněkud otupuje nadšení z technického vývoje.

V souvislosti s kreditní kartou nás musí zajímat i přístup k Internetu. Brzy zjistíte, že v celé zemi není jediná telefonní budka, nýbrž jen displeje či přístroje podobné počítačům. Jak si k nim zajistíte přístup? Já vám to prozradím: **jednou** kartou ! Stejnou kartou, kterou budete potřebovat k tomu, abyste si zajistili přístup na některé internetové stránky. Čtecí zařízení karty bude samozřejmě zabudované v počítači. Dnes se vás při mnoha obchodech na internetu ptají na číslo kreditní karty. V budoucnosti už její číslo nebudete muset vytukávat, protože ho přečte čtecí zařízení.

Takový vývoj umožní dvojí kontrolu vašeho soukromí. Jcdnak mohou sledovat vaše finanční transakce, jednak také budou vědět, jaké internetové stránky jste navštívili.

Co má karta společného s „cejchem“ z *Bible* ? Z karty se stane univerzální nástroj kontroly. Copak je tak nemožné si představit, že všem úřadům světa je jedno, zda se můžete pohybovat jako svobodný člověk ? **Jedna** karta umožní dokonalý přehled o každém vašem kroku, o vašich finančních možnostech a transakcích. O kontrole a zotročení lidstva se přece mluví v naší pasáži z *Bible*. A karta při tom hraje velkou roli. To však není poslední krok vedoucí k podrobení lidstva.

Kreditní karty se sice zdají být praktické, pravda je však taková, že jsou extrémně nebezpečné. Již dnes jejich provozovatelům i uživatelům unikají krádežemi či paděláním milionové částky. V amerických restauracích bývá zvykem při placení kreditní kartou zničit propisovací papír platby, aby se snížila možnost falšování.

Nejjednodušší by tedy bylo najít takový způsob identifikace, jenž by nešet zfalšovat. Museli bychom najít něco, podle čeho můžeme člověka neomylně identifikovat, něco, co by bylo spolehlivější než občanský průkaz nebo kreditní karta. Takové znamení bychom mohli používat společně s kartou nebo samostatně.

A co takhle v kombinaci s lidským tělem ? Právě to se totiž chystá ! Představte si to pohodlí. Jdete do supermarketu. Peníze v hotovosti jsou již minulostí. Nepotřebuje ani kartu. Jednoduše přiložíte svou dlaň s „cejchem“ na čtecí zařízení a částka se vám automaticky odepíše z konta.

První pokusy se již provádějí s automatickým snímáním otisků prstů. Na veletrhu výpočetní techniky Cebit 1998 v Hannoveru byly představeny mobilní telefony se

zabudovaným senzorem, který identifikoval majitele podle otisku prstu. Na stejném principu by měl být založen přístup k počítači.

Ještě v roce 1997 nebylo jasné, zda onen systém umožňující rozpoznání otisku prstů není příliš nákladný a zda by nebyl vhodnější digitální systém reagující na nějaký cejch na kůži. O dva roky později (v roce 1999) již existovaly klávesnice, které měly po straně zabudovaný skener, jenž digitálně snímal a ukládal otisky prstů. Něco takového nazýváme „biometrickou“ identifikací uživatele. Není-li váš otisk uložen v paměti, je vám znemožněn přístup. Taková klávesnice není o mnoho dražší. Říká se jí „klávesnice bondovka“ (podle Jamese Bonda, *PC Direkt*, 6/99). Nebezpečí je nasnadě: tak jako mají hackeři přístup k souborům na vašem počítači, tak nyní budou mít přístup i k vašim otiskům prstů !

International Biometric Industry Association (IBIA) prohlašuje, že o bezpečnost biometrických dat je vysloveně špatně postaráno. V Kalifornii se připravuje zákon, jenž by zakazoval komerční šíření biometrických dat. I kdyby se tento zákon podařilo prosadit všude na světě, nebude tím ochrana biometrických dat zaručena. A navíc: jde o komerční šíření, státních zájmů se tento zákaz netýká. Dr. Joachim Jacob, spolkový zmocněnec pro ochranu dat požaduje: „Biometrická data musí zůstat ve vlastnictví jejich původců.“ (CHIP 6/99) Více o problému biometrických dat najdete v kapitole *Chytrá karta*.

Jak „bezpečná“ tato biometrická data budou, až se stanou běžnou součástí našich životů, to se můžete dočíst ve *Washington Post* z 18. února 1999. V článku U. S. *Helped Fund Licensed Photo Database* *) se píše o tom, že jedna firma v New Hamshiru, jež si chce zřídit databanku se všemi fotografiemi z řidičských průkazů, v uplynulém roce obdržela 1,5 milionů dolarů z vládního rozpočtu a navíc ještě technickou podporu tajných služeb. Oficiální zdůvodnění kongresmanů ukázalo jedno: použitá technologie má prý obrovský potenciál, neboť by mohla zredukovat počet karet a šeků, snížit šance teroristů na letištích a také by mohla pomoci imigračním úřadům při identifikaci osob. Používaná počítačová síť je prý bezpečná. Noviny však již nepsaly o tom, jak často se síť americké vlády stává terčem útoku hackerů.

Další možností identifikace by byl implantovaný čip. To není hudba budoucnosti, protože u zvířat se tím již začalo! Čip je malý jako zrnko rýže, má desetimístné identifikační číslo, můžete si ho zvenčí přečíst („naskenovat“). Výrobce je společnost *American Veterinary Identifications Devices*, která tuto technologii uvedla na trh proto, aby umožnila identifikaci zaběhnutých zvířat. Právě se vyvíjí ještě výkonnější čip, který dokáže uchovávat mnohem více dat (dočíst se o tom můžete v článku časopisu Stern nazvaném Čip na krku, 13/98). Takový průkaz totožnosti ztratit nemůžete. Není to ideální ?

Nahlédněme do budoucnosti, jak bude vypadat za dvacet let. Sedíte před počítačem. Počítače jsou všude volně k dispozici. Počítač sejme otisk vašeho čela (podle laserového tetování nebo čipu) a hned ví, kdo před ním sedí, jestli má povolen přístup a jaké služby může použít. Firemní průkazy již nejsou nutné. Můžete se vsadit, že to zařídí tak, aby se nám tento vývoj zdál příjemný a nezbytný.

*) Americká vláda pomáhá financovat databanku fotografií z řidičských průkazů.

Nebo přece jen patříte k těm, kteří se nenechají podrobit a kteří budou bojovat ? Vy - nebo vaše děti - máte možnost volby.

Tuto volbu vám však pěkně „osladí“. Bez oprávnění k přístupu nemůžete prodávat, ani nakupovat-nejste nic. Připomeňme si ještě jednou onu pasáž z *Bible*:

Aby nemohl nakupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména ...

Jinými slovy: budeme ocejchováni! Bez „cejchu“ prakticky neexistujete. Vidíte tu moc zvířete, respektive toho draka za ním? A chápete už, proč tato kniha nemůže zastávat neutrální stanovisko ?

(13)

Jak každá zpravodajská služba ihned pozná, kde se nacházíte

V souvislosti s možnostmi kontroly přes karty a internet jsme již zjistili, že se necestujeme zcela nepozorováni. Chceme vám na tomto místě odhalit celý propracovaný systém kontroly, jemuž jsme již nyní vystaveni a na který jsme si již (bohužel) zvykli. Pak vám nastíníme několik možných variant kontroly v budoucnosti.

V Německu, stejně jako v mnoha jiných zemích, je současná situace taková:

- V místě bydliště musíte být řádně přihlášení na policii.
- V každém hotelu musíte vyplnit přihlašovací formulář.
- Vaše vozidlo je registrováno.
- Je známo vaše zaměstnání i váš plat.
- Musíte informovat stát o svých majetkových poměrech.
- Telefonní a listovní tajemství vám při důvodném podezření (a prý i jinak!) nikdo nezaručí.
- Satelitní snímky mohou ukázat, kde jste zaparkovali své auto! (To ovšem ještě nestačí k identifikaci SPZ.)
- Při cestách do zahraničí registrují číslo vašeho pasu.
- Na mnoha veřejných prostranstvích jste sledováni kamerami.
- Podnikové mobily pravidelně hlásí místo vašeho pobytu! (Věděli jste to?)

A tyto možnosti kontroly se připravují nebo se již částečně staly skutečností:

- Všechny vaše nákupy a prodeje budou registrovány pomocí kreditních karet a internetu.
- V telefonní síti ISDN budou uložena čísla všech účastníků hovoru.
- Budou známy všechny rezervace a pobyty v zahraničí.
- Elektronická pošta bude automaticky filtrována podle „zajímavých“ hesel.
- Prostor, odkud ovládáte počítač, bude monitorován videem a odposloucháván. (To již dnes umí telefonní záznamníky se zabudovaným zařízením kontrolujícím pohyb v místnosti.)
 - Údajně máme svobodu informací, přesto však (podle jistých zdrojů) podávají zpravodajské agentury některé informace značně zkresleně. V médiích se dozvíte jen to, co si zpravodajské služby přejí. Knihy, jež se snaží tento nešvar odhalit, jsou v německém prostoru zakázány. Podívejte se na závěrečný seznam literatury.
- Stále ještě se pokládáte za svobodného člověka? Nejste spíše „homo connectus“ (doslova: člověk

spojený/připojený), jak se již uživatelům internetu běžně říká, volně přeloženo „člověk na vodítku“ ?

Informační zdroje, které zainteresované státní orgány a tajné služby měly dříve k dispozici, byly dříve na několika místech, v počítačích, jež mezi sebou nebyly propojeny. Neustálým rozšiřováním sítí a při zavádění internetu do každé oblasti života se tato situace podstatně změnila. Každý hacker, ať už jen z legrace, nebo s jasným cílem, si o vás může zjistit cokoli. Ironickým apelem by tedy mohlo být: ved'te zajímavý život, aby se vaši pozorovatelé nenudili !

(14)

666: znamení šelmy



Slavné číslo 666, znamení šelmy, od dob *Janova Zjevení lidstvo* fascinovalo. Lidé se snažili rozluštit jeho tajemství. Abychom mohli tuto tajenku rozluštit, musíme podniknout malou exkurzi do numerologie.*) Pro osvěžení paměti vám znovu nabízíme citaci z *Bible*, kde je onen výjev z *Janovy v Apokalypsy*:

*) Numerologie je označována také za mystiku číslic. Je to prastará věda o hlubším významu čísel a jejich vztahu k jednotlivým písmenům abecedy.

13,17-18:

Aby nemohl nakupovat ani prodávat, kdo není označen, jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména.

To je třeba pochopit: kdo má rozum, ať sečte číslice té šelmy. To číslo označuje člověka a je to číslo 666.

Jak to, že se v *Bibli* odkazuje na číslo a na jméno šelmy stejně ? Co mají společného jména a čísla, písmena a číslice ? Prastará věda spočívající na paralelách jazyka a matematiky dávno ztratila v dnešním racionálním světě své výsadní postavení. Dnes se jí zabývá jen několik málo lidí.

Dříve ovšem, tedy od starověku do středověku, se tato věda čísel těšila velké vážnosti. Byla (a je) odvětvím židovské kabaly, vědy, jež údajně umí vyložit člověka i vesmír ve všech jeho částech. Skutečnost je taková, že vědu o souvislostech mezi

číslicemi a písmeny (i mimo oblast kabaly) znaly všechny rozvinuté kultury světa, bez ohledu na náboženství a řeč.

Co tedy je tak zvláštního na vztahu čísel a písmen ? V mystice čísel (jak budeme tuto vědu pro zjednodušení nazývat) se vychází z toho, že se všechny síly vesmíru i všechny vlastnosti člověka dají vyjádřit čísly. Pro zasvěcené jedince tato čísla představují symboly, kódy či pseudoznaky příslušných kosmických sil a energií.

Totéž platí i pro písmena. Každé písmeno má v této mystické oblasti zvláštní význam. Zajímavé na tom je to, že jelikož se jak písmena, tak čísllice zabývají stejnými silami, můžeme mezi čísllice a písmena položit rovnítko. Jen musíme znát správný klíč, jak je přiřadit. Takový klíč nabízí například židovská kabala. Z každé řady čísel můžeme vytvořit slovo a naopak.

Na základě této znalosti se po celých dva tisíce let mystikové křesťanských národů snažili rozluštit číslo 666. Přitom také velmi záleží na správném překladu *Bible*. Někteří překladatelé tvrdí, že „666 je znamení lidí“, jiní, že „666 je znamení člověka“, tedy jedné určité osoby.

To je velký rozdíl. Hledání jedné konkrétní osoby, podle některých tzv. Antikrista, nás totiž může svést na falešnou stopu. Uvedeme příklad: Novověcí badatelé nabízejí tuto interpretaci čísla 666: Hledanou osobou je císař Nero, latinsky Nerun Kesar:

N R U N K S R (Nerun Kesar)

50 200 6 50 100 60 200 součet:666

Přiřazená čísla odpovídají židovské kabale. Pracuje se zde s typickou metodou číselných mystiků, s křížovým součtem. Souhlásky se započítávají málokdy, bývají vynechány, některé se v židovské abecedě vůbec nevyskytují (viz tabulka). V hebrejštině se navíc píše zprava doleva. Jelikož naši čtenáři nejsou na tento způsob zvyklí, psali jsme vše zleva doprava.

Číselná hodnota písmen hebrejské abecedy			
Hebrejské písmeno	Název písmene	Odpovídající písmena v české abecedě	Číselná hodnota
א	Aleph	A	1
ב	Beth	B	2
ג	Ghimel	G	3
ד	Daleth	D	4
ה	He	E	5
ו	Vau	V, W (O, U)	6
ז	Zain	Z	7
ח	Chet	H	8
ט	Thet	T	9
י	Iod	I	10
כ	Caph	Ch	20
ל	Lamed	L	30
מ	Mem	M	40
נ	Noun	N	50
ס	Samech	S	60
ע	Hain	Gh	70
פ	Phe	Ph	80
צ	Tsade	Ts	90
ק	Coph	K	100
ר	Resch	R	200
ש	Shin	Sh	300
ת	Thau	Th	400

Zájemci si mohou přečíst knihu *Kabala* od legendárního francouzského okultisty Papuse zu Rate. Toto klasické dílo napsal Papus na základě slavných kabalistických spisů, jako jsou *Sefer Jezira* a *Zohar*. Z těchto děl vycházejí i okultisté Fabre d' Olivet a Eliphas Levi.

Ve druhém příkladě se číslo 666 vztahuje na celý národ. Jediným druhem lidí, který podle starých mystiků přicházel v úvahu, byli Římané - Lateinos. Číselný klíč je však tentokrát jiný než v prvním případě. Výklad pochází od slavného učenice Irenea, který žil ve 2. století a používal řeckou abecedu.

L A T E I N O S

30 1 300 5 10 50 70 200 celkem: 666

Vycházíme-li z toho, že *Janovo Zjevení* bylo původně napsáno v řečtině, pak bychom tedy měli používat řeckou abecedu a řecký systém číslic. Tak alespoň soudí teoretici zabývající se čísly a experti zkoumající *Bibli*.

V řecké abecedě vypadá přiřazení čísel, která nás v souvislosti se znamením 666 zajímají, takto:

600 = chi
60 = xi
6 = stigma

Chi představuje božího otce nebo vlastníka, xi znamená: dát najevo souhlas, být ochotný, chtít, a stigma pochází ze slova stizo (vpíchnout, vyrýt) a označuje implantované znamení.

Podle toho tedy „666“ znamená označení, jež je do lidí vpraveno s jejich souhlasem (nebo bez něho) a jež slouží jako znak vlastnictví či příslušnosti. I původní řecké slovo pro cejch (charagma) znamená vyrývání či bodnutí a odvozuje se od slova charasso, která znamená ostřit.

Jak by tento vyrytý či vpíchnutý cejch mohl vypadat, to popisujeme v kapitole Injekce ke štěstí. Jak jsme již zmínili, mikročip, jenž by vám vstříkli pod kůži, je již na světě. Používá se u zvířat a testuje se na věznicích a na dětech!*) Stejně jako mystik Ireneus, přiklání se i dnes řada badatelů k názoru, že číslo 666 neoznačuje jednoho člověka nebo reálnou osobu, nýbrž lidstvo jako živočišný druh. Přesněji řečeno: „duchovní bytost“, jež proniká do lidí a skrze ně vykonává svou moc. (Co si máme představit pod pojmem „duchovní bytost“, to se dozvíte v kapitole Šelma a její původce.) K těmto mystikům, kteří „666“ interpretují jako duchovní bytost působící v člověku, patřil kabalista Agrippa z Netteshchimu, který žil na přelomu 15. a 16. století a byl známý po celé Evropě. Pomocí kabaly přišel na následující:

S	V	R	TH	(Sorath)
60	6	200	400	součet:666

Po doplnění nezbytných vokálů získáme jméno duchovní bytosti Sorath. I v tomto případě používáme číslice z hebrejské abecedy (viz tabulka). Způsob psaní se poněkud liší, protože hebrejská abeceda má jiná písmena než naše abeceda. Písmeno A se, podobně jako ve jménu Sorath, často vůbec nepíše. Také je nutno vědět, že v této abecedě vůbec není U ani O. Nám známá písmena O, U, V a W jsou vyjádřena písmenem V. I při studiu starých německých či latinských textů si můžete všimnout, že U se nahrazuje písmenem V. A písmenu V, hebrejsky „vau“, se přiřazuje číslice 6.

Duchovní bytost Sorath je v kabale symbolem zotročení a manipulace, je chápána jako síla posilující „nízké“ lidi - přesněji řečeno „to nízké“ v člověku. Rudolf Steiner, zakladatel antropozofie, nazval Soratha „slunečním démonem“. Sorath je podle něj úhlavním nepřítelem veškerého rozvoje, ničitel veškerého dění, princip, jenž vede lidstvo k naprostému ulpění ve vnějším fyzickém životě. * *)

*) <http://www.geocities.com/Athens/Acropolis/4824/chipf.htm>

**) Rudolf Steiner: Janova Apokalypsa, 11. přednáška.

Existuje již několik numerologických pojednání, v nichž se lidé snaží číslo 666 interpretovat jako slovo „internet“, „počítač“ v či jako jména slavných osobností. Někdo se tomu bude smát, jiný se nad tím zamyslí. Kdo by se chtěl touto problematikou zabývat, najde k ní na internetu spoustu materiálu. *)

Nu, dost již příkladů. Než se tedy definitivně přikloníme verzi, že číslo 666 znamená Sorath, řekněme si ještě něco o písmenu W, jež se podle kabalistického klíče rovná písmenu V tedy číslici 6. Každé písmeno má určitý význam nebo reprezentuje jisté síly, jež se dají využít k dobru či ke zlu. To platí i pro číslice či symboly. Písmeno W sice v kosmické rovině znamená vesmírnou lásku, (v astrální rovině zase schopnost slyšet na dálku, v materiální rovině však znamená schopnost získat nade vším kontrolu, podrobit si všechny bytosti a šířit polopravdy a lži. Tímto se odvoláváme na detailní význam písmen, jenž nám zanechal František Bardón, známý zasvěcenec 20. století.

Shrňme si nyní všechny poznatky.

K přihlášení na internet, případně k návštěvě určitých stránek či prodávajících na internetu, se musí jako začátek adresy většinou napsat písmena „www“, zkratka sousloví world wide web. Tento třímístný kód značí číslo 666, tedy nepřítel lidstva, duchovní bytost Sorath ! (Více v kapitole Šelma a její průvodce.) Každý uživatel internetu tedy do počítače jednoduše naťuká - často několikrát za sebou - číslici 666, převlečenou za zkratku www ! Nemůže to být náhoda. Jisté kruhy totiž význam kabaly dobře znají.

Internet je tedy důležitým představitelem čísla 666, není s ním však totožný. Internet je jen posledním článkem nebezpečného vývoje, součástí pečlivě naplánovaného scénáře, nástrojem, jenž spojuje lidi s úřady a bankami, činí tak lidi závislými a kontrolovatelnými.

666 je číslo šelmy, zvířete jménem Sorath. Podle vědy o číslech je symbolem racionalizmu a čistého rozumu, jenž prost etiky a morálky, chladně sleduje svůj cíl a podmaňuje si vše kolem sebe.

*) www.xs4all.nl/~avg/666.html

Racionální, materialistický a vědecký duch nám přinesl mnoho pozitiv, bez etiky jsou však

tyto vlastnosti krajně nebezpečné. Zde se právě setkáváme s chladnokrevnou povahou zvířete podobnou povaze biblického draka (viz *Janovo Zjevení*). Podrobení jednotlivých lidí, omezení obrovského potencionálu pouze na rozum, kontrolu a moc za každou cenu. Tato nebezpečí si musíme uvědomit a neprodleně jim čelit.

Onen poněkud náboženštější výklad čísla 666 jako Antikrista není tak úplně scestný - když si pod tímto pojmem představíme duchovní hnutí ignorující takové lidské hodnoty, jako je láska, soucit, laskavost, ctnost a spiritualita a prosazující naopak holý racionalismus, intelektualismus a materialismus.

Číslo 666 jsme však neviděli poprvé na internetu, nýbrž někde jinde. Kde, to se dozvíte v následující kapitole.

(15)

Číslo 666, Indiáni kmene Hopi a čarové kódy



U severoamerického indiánského kmene Hopi se traduje toto proroctví:

Nikdo nebude moci nakupovat ani prodávat, kdo není označen znakem medvěda. Až uvidíme toto znamení, přijde třetí světová válka.

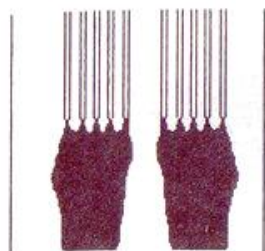
Připadá vám toto proroctví povědomé ? Jak to, že jsou Janovo proroctví a proroctví Indiánů Hopi téměř totožné ?

Ještě jednou úryvek z *Bible*:

Aby nemohl nakupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména.

To je třeba pochopit: kdo má rozum, ať sečte číslice té šelmy. W číslo označuje člověka a je to číslo 666.

Pozorně si prohlédněte, jak podle Indiánů kmene Hopi vypadá „znak medvěda“. Také se vám zdá povědomý ? Aby ne - s tímž znakem se setkáváte při nákupu zboží - jedná se o čárový kód.



Obr. 3a: znak medvěda
podle Indiánů kmene
Hopi



Obr. 3b: čárový kód

Nu, není mezi nimi jistá podoba ?

Prostudujme si nyní tyto čárové kódy pozorněji. Ukrývají totiž malé tajemství. Čárové kódy (anglicky: barcodes či UPC = Universal Product Code) vznikly původně proto, aby umožnily identifikaci zboží. Písmena a číslice byly malé, špatně se četly, a tudíž hrozilo nebezpečí omylu. Proto se zavedlo značení v podobě svislých čar, přičemž každá čára, resp. každá dvojice čar, zastupuje jednu číslici. Tyto znaky se čtou buďto takzvanými čtecími pistolemi nebo přes skleněnou přepážku, pod kterou je umístěno čtecí zařízení. Všichni to koneckonců známe ze supermarketů.

Jak čárové kódy vznikly ? Vynalezl je Švýcar Heinrich Weiss. Weiss měl tiskárnu, v níž vyráběl skládací krabičky. A zejména krabičky, jež sloužily jako obaly na léky, vyžadovaly přesné označení. Třídění krabiček podle typu bylo přitom časově i finančně velmi náročné. Jeho zaměstnankyně si práci usnadňovaly tím, že roztríděné hromady označovaly barevnými proužky. Když pak Weissův pohled spočinul na fotosenzoru, byl nápad na světě: kódy čtené strojem. Patentování a uskutečnění vynálezu nějakou chvíli trvalo, nakonec však úsilí přineslo své ovoce a Weiss svůj nápad prodal firmě Ciba Geigy.

Dnes má vydávání čárových kódů na starosti Centrála pro koorganizaci (COO). Každý, kdo chce svůj výrobek označit čárovým kódem, se musí stát jejím členem.

Prodat výrobek, jenž není označen čárovým kódem, jde jen s velkými problémy či dokonce to nejde vůbec.

Nyní se ještě používají čárové kódy rozličné délky a struktury. Najdete je na potravinách, knihách či lécích. Systém čárových kódů, jenž nás zajímá v souvislosti s číslem 666, je nejrozšířenější. Je téměř na všech potravinách i na ostatních výrobcích.

Každé číslo reprezentuje kombinace dvou čar. Jistou roli hraje i odstup mezi jednotlivými čarami. Šestku najdeme v pravé polovině (pět čísel levé půlky označuje výrobce - číslice jsou zde uspořádány jinak, pravá polovina udává jiné informace, například cenu) a vypadá takto:



Prohlédněte si nyní čárový kód na nějaké potravíně nebo ten, který" je zobrazen na začátku kapitoly. Uprostřed, na začátku a na konci je jedna dvojice čar vždy delší. A víte, co tyto dvě čáry značí? Číslici 6. A jelikož jsou takovéto dvojice tři, dostaneme číslo 666 !

Tímto číslem jsme tedy již několik let doslova „bombardováni". Jinak řečeno, všechny výrobky jsou ocejchovány tímto znakem. V předchozích kapitolách jsme se zmínili o tom, že podle staré nauky o číslech každé číslo i každá číselná kombinace může představovat určité duševní pochody. Těmito pochody můžeme označit všechny možné předměty. Toho se dnes využívá po celém světě, bohužel nikoli jen k dobrým účelům. Další vysvětlování této nanejvýš nebezpečné metody by bylo jistě napínavé, vzhledem k rozsahu knihy však příliš dlouhé. Měli byste však vědět, že námi tato metoda - pomocí různých prostředků - manipuluje.

Vysvětlili jsme si tedy, že číslo 666 vlastně značí vlnění, které má člověka uvést do stavu naprosté závislosti. Pro lepší orientaci si ještě jednou prolistujte předchozí kapitolu.

Myslíte, že označení zboží číslicí 666 může být jen náhodné ? To by nemohlo existovat tak přesné proroctví.

Dá se předpokládat, že jednou takto budou označeni i lidé. Nu, nějaké pokusy již podniknuty byly, ale zvažuje se, zda čipy nebudou „lepší" variantou.

Jak dlouho tedy bude trvat, než budeme mít tento „cejch" na čele, jak praví *Bible* ? Jak dlouho bude trvat, než zaměstnanci firem nebudou potřebovat pracovní průkazy opravňující ke vstupu do budovy ? Bude to jednodušší - budou mít znak na čele. To je ale praktické, že ? Nebo vám snad z toho, stejně jako mně běhá mráz po zádech ?

Ale nemějte strach. Nebudeme tím převálcováni (všimli jste si, doufám, mého ironického tónu). Stane se tak pomaloučku a po malých krůčcích, tudíž bez protestů. Předstupněm cejchu může být načtení očí, přesněji sítnice. Sítnici má totiž každý člověk jinou, stejně jako otisky prstů, je to tedy spolehlivý identifikátor. Nevěříte, že to může dojít tak daleko ? Pak si tedy prosím přečtěte článek z Frankfurter Rundschau ze dne 11. července 1997:

V budoucnu budou peněžní automaty identifikovat zákazníka podle barvy očí.

Se systémem umožňujícím identifikaci podle sítnice by mohla být tajná čísla zbytečná, hlásají firmy NCR v Augsburgu a Sensaru. Peněžním automatům, které „vidí", by k identifikaci zákazníka stačil doslova pouhý okamžik. Tento systém by měl být uveden do provozu ve čtvrtém čtvrtletí roku 1997. V těchto nových peněžních automatech bude nainstalována kamera. Do vzdálenosti jednoho metru dokáže identifikovat zákazníka pomocí „neškodných infrapaprsků". Brýle či zarudlé oči by neměly být překážkou. Je-li nasnímaný obraz totožný s předlohou, automat vám vydá peníze. Nová technologie, tedy NCR, představuje větší ochranu před zneužitím.

Není to jasná argumentace ? V říjnu 1998 již několik bank tento systém zavedlo.

Za několik let vám jako zákazníkům budou muset objasnit, že nasnímání sítnice a její další ukládání je poněkud nepohodlné a že neškodnost infrazáření bude muset být ještě

prověřena. Navíc se najdou podvodníci, kteří dokáží vaši sítnici pomocí umělých náhražek napodobit. Daleko lepší by tedy bylo nahradit tento systém neviditelným cejchem na čele...

Upozorňuji, že tato kniha je z roku 1999. Ve skutečnosti v roce 2005 jsou již zřejmé technicky zvládnuté způsoby identifikace pomocí specifických velmi jemných vln, které každý člověk vyzařuje svými těly a myšlením, jež jsou nezaměnitelné – viz sdělení 2158. Člověk jako vysílač a definice vibračního kvocientu našeho prostředí, VIII. Díl knihy „Rozhovory s poučením od mých Přátel z Vesmíru“ na www.vesmirni-lide.cz a tamtéž v novinových článcích 253 – 255 – projekt GALILEO – nový systém 30 družic EU s komerční identifikací polohy na 2 m a technickou identifikací polohy několik cm a taktéž s využitím jemných vln vyzařování těl lidí – ke každému člověku (i bez čipu) a k věci s čipem RFID má být záma jeho přesná poloha !!! V roce 2004 začalo rozesílání čipových zdravotních průkazů VZP - 6,7 milionům lidem, kdy v průvodním dopise není zmínka o čipu v něm, taktéž banky začaly s výměnou magnetických karet za čipové (zatím kombinované s magnetickými), např. ČSOB do konce ledna 2005. Taktéž ministři vnitra EU schválili v roce 2004 nový čipový pas s el. údaji otisku prstu a digitální fotografií, v přípravě je výměna občanských průkazů za čipové – pozn. zpracovatele Ivo A. Bendy.

(16)

Chytrá karta

Chytrá karta byla vyvinuta jako předvoj implantovaného čipu. Již v roce 1991 jsme si v americkém magazínu OMNI (6/91, s. 59) přečetli: „Peníze v hotovosti a kreditní karty budou brzy zbytečné.“

Ve světě financí si své místo na slunci brzy vybojovala takzvaná smart card (doslova: elegantní, inteligentní karta). Tyto karty se podobají kartám kreditním, mají však zabudované mikročipy obsahující jistá data, například číslo konta či zdravotní údaje. Po celém světě se - za mohutné podpory bank - budují infrastruktury, jejichž úkolem je zavedení chytrých karet. Chytrá karta by měla sloužit k elektronické výměně dat, k finančním transakcím, své místo by měla i ve zdravotnictví a také by umožňovala identifikaci při transakcích (například nákupu) na internetu. V amerických, kanadských a anglických městech již několik pilotních projektů tohoto druhu odstartovalo. Předvojem chytré karty je vaše evropská šeková knížka se zabudovaným mikročipem.

Zpravodajské služby a finanční kruhy sní - a bohužel už nejenom sní - o tom, že by chytrá karta byla identifikačním prostředkem, jenž se nedá falšovat. Jedním ze zastánců tohoto vývoje je Bill Clinton. Ve své knize *Putting People First* píše: „Všichni Američané budou u sebe nosit chytrou kartu.“ Ovšemže můžeme předpokládat, že Clinton je jen hlásnou troubou bankovního světa prosazujícího smart karty.

Proč banky prosazují zavedení chytrých karet? Důvodů je hned několik. Smart kartami se snaží zamezit ztrátám. Ztráty z provozu kreditních karet činí za rok 1,8 miliard DM. Jen MasterCard a Visa by mohly ročně ušetřit z kreditních karet 800 miliard DM, kdyby používali smart karty zabezpečené otisky prstů. Používání kreditních karet a šeků je navíc drahé a pracné. Elektronická transakce vyjde v průměru asi na 5 feniků, papírová transakce však až na 1,40 DM. Banka, která denně provede milion operací, může tímto ušetřit 1 350 000 DM za den! To už je důvod k preferování elektronických plateb !

Lidé očekávají od elektronických plateb mnoho výhod, jedna z nich souvisí s drogovou scénou. Lidé zde samozřejmě platí v hotovosti, jejich platba tak totiž nemůže být registrována. Takzvané praní špinavých peněz funguje jen v určitém mezistupni, kdy dochází k pohybu peněz v hotovosti, dříve než jsou připsány na konto. Při elektronickém styku by každá nelegální transakce vyšla ihned najevo - v to alespoň lidé doufají.

Elektronický platební styk by samozřejmě uvítaly i finanční a daňové úřady. „Sní“ dokonce o tom, že by při každé transakci rovnou odečetly příslušnou daň. Jak pěkné !

Má-li tedy chytrá karta tolik výhod, měli bychom mít z jejího zavedení radost, ne ? Musíme si však položit ještě otázku: „Co se stane, když ztratím svoji kartu se všemi údaji ?“ Touto otázkou jsme se zabývali již v kapitole *Cejch: kreditní karty a občanské průkazy*. A jak se ubráníme tomu, aby ji někdo nezfalšoval ? Vždyť doposud vše, co člověk vyrobil, zfalšovat šlo.

Odpovědi na tuto otázku vám dá kapitol a *Injekce ke štěstí*. Ztrátě karty zabráníte jedine tím, že ji budete mít zabudovanu v těle. Samozřejmě nikoli ve formě karty, nýbrž jako injekcí aplikovaný čip. Zatím se vědci po celém světě zabývají identifikačními mechanizmy.

Jak bych nyní mohl vytvořit kartu, která se nedá zfalšovat? Pomocí nějakého znamení na těle. Čím se jedinec liší od ostatních, podle čeho nás stroje rozeznají ? Možností je několik. Počítače dokáží přečíst náš otisk prstu, obraz sítnice či identifikovat hlas.

Jakákoli z těchto možností může být uložena na kartě a sloužit tak k identifikaci. Například by se při každé finanční transakci srovnal otisk prstů osoby s otiskem prstu na kartě. Tento otisk by byl samozřejmě uložen i v centrálním počítači, aby bylo možno zjistit, zda otisk na kartě nebyl zfalšován.

Pokud si myslíte, že je tato teorie hudbou budoucnosti, pak vás musím „zklamat“. V USA již některé státy nutí příjemce sociálního zabezpečení, aby se identifikovali pomocí otisku prstu a smart kartou. Obyvatelům státu Connecticut bylo již v roce 1996 oznámeno: „... v rámci nového programu musí každý žadatel a příjemce sociálního zabezpečení státu Connecticut poskytnout elektronické otisky obou ukazováků ... Stát v průběhu roku ... začne příjemce sociálního zabezpečení identifikovat pomocí biometrického systému NBS.“

Pokud odmítnete, nevyplatí vám žádné peníze! Tato identifikace je označena jako biometrická. Vidíte, do čeho se řítíme ? Ani se proti tomu nemůžeme bránit.

Kam již dospěla snaha těch, kteří smart kartu prosazují a kdo jsou ti, již vše řídí? Finanční instituty již teď mluví o *Global Cashless Society* (globální bezhotovostní společnosti). Mikročipová technologie na smart kartách by měla zcela nahradit dosavadní kreditní karty, šeky a peníze v hotovosti.

Klíčovou roli hraje firma Mondex, která zavedla bezhotovostní styk pomocí smart karty. Licenci již získalo více než 250 firem ve více než dvaceti státech a očekává se, že tuto technologii po přestupu na jednotnou měnu použije i Evropská unie. Na kartě MasterCard má firma Mondex podíl 51 %. Zbýlých 49 % vlastní ostatní instituce, z nichž jen firma AT&T není bankou.

Můžeme se tedy domnívat, že další vývoj bude vypadat takto: všechny smartkarty, jež jsou nyní v oběhu, budou nahrazeny kartami finny Mondex. Představitel firmy Mondex, Robin O'Kelly, po fúzi s finnou MasterCard řekl: „To je poslední krůček k celosvětovému

užívání. Ted' již Mondex nic nezastaví."

Jádro systému Mondex představují angličtí bankéři FIM Jones a Graham Higgins z Natwest Bank. A to je osobní banka britské královské rodiny i Firma Motorola vyrábí čipy pro smart karty i implantovatelné mikročipy (kapitola *Injekce ke štěstí*).

Všechny finanční transakce prováděné smart kartou jsou monitorovány protokolem SET (Secure Electronic Transaction), všechny transakční systémy ponesou znak SET. Je to náhoda, že je staré thétské božstvo Set pokládáno za satana ?

Jméno Mondex je zase kombinací slov Monetary a Dexterity. Monetary doslova znamená peněžní, souvisí tedy s platebním stykem, slovo dexterity znamená „lehká manipulace“ a je odvozeno od dexter, což značí pravou ruku. Pokud jste již četli kapitoly *Injekce ke štěstí* a 666: *znamení šelmy*, mělo by teď něco ve vás zvonit na poplach. Smart karta by totiž (taková je vůle osob, jež stojí v pozadí) měla být totiž implantována do pravé ruky.

Je celkem jasné, že se na vývoji smart karty podílejí i jisté lóže, jako například svobodní zednáři. Všimněme si například pojmenování - často souvisí s okultizmem. Americké ministerstvo obrany a firma Gemplus vyvinuli vylepšenou smart kartu, kterou pojmenovali Marc (Multitechnology Automated Reader Card). Marc je i anglickým slovem pro znak či znamení, které je použito i v Janově Zjevení. Během vývoje měla tato karta krycí jméno Tessera. Tessera, to byl ve starém Římě znak, který vládci vypalovali svým otrokům! V roce 1996 došlo mezi firmou Mondex a Firmou Gemplus k dohodě, podle níž měl Gemplus dodávat karty do celého světa. V reklamě můžete spatřit logo firmy Mondex - firemní logo se třemi kruhy: starý zednářský symbol.

V USA získala licenci od Mondexu firma AT&T/Lucent Technologies. Jejím firemním logem je had nebo červený drak, jenž také značí satana. Lucent je zřejmě kombinací slov Lucifer-Enterprise. Další výrobky této firmy se jmenují Styx (řeka v podsvětí) a Inferno. Tato firma má své kanceláře v domě s číslem 666 na páté avenú na Manhattanu. Obzvláště pyšní jsou na výrobek, který dokáže mluvit. Jmenuje se TTS (Text to Speech, text do řeči). To nám opět připomíná tento oddíl z *Bible*:

13,15:

Je jí dáno, aby do sochy té šelmy vdechla život, takže ta socha mluvila...

Další projekt související se smart kartou se jmenuje **Project Lucid** (viz www.vesmirni-lide.cz – pozn. zpracovatele). Jde o zavedení jakéhosi globálního policejního aparátu, jenž by monitoroval všechny občany světa, a to ihned po zavedení Universal Biometrics Card (jiný název pro smart kartu). Tento systém vyvinul člen Spojených národů Jean Paul Creusat. Creusat je zástupcem UN-INEOA (United Nations International Narcotic Enforcement Officers Association). Přečíst jsme si o tom mohli v časopise Narc Officer. Spojení s programem UN Global Security je nasnadě. O projektu Lucid napsal Texe Marrs i knihu. V ní se dočteme, že výrobci projektu Lucid nikdy jeho název nevysvětlili, takže je docela dobře možné, že to může být něco jako identifikace Lucifera.

Firma Mondex má vazby na londýnskou finanční sféru nejen přes banku Natwest. Mnoho, jestli ne většina ze 17 finančníků Mondexu pochází z londýnského bankovního okrsku a jsou členy Club of The Isle, bankovního kartelu rodu Windsorů. Tento bankovní kartel zásadním způsobem ovlivňuje a řídí světové hospodářství. Pravděpodobně je ve spojení se svobodnými zednáři a podle rešerší některých autorů ovlivňuje světovou politiku,

finanční svět, politiku a strukturu Spojených národů. Jejím cílem je nové uspořádání světa, s novou světovou vládou, světovým náboženstvím a celosvětovou elektronickou ekonomikou. Vůdce tohoto hnutí někteří autoři nazývají Lord of the Isles a většina ho považuje za zosobnění čísla 666. Jestli je však tímto vůdcem britský profesor Kevin Warwick, který si jako první nechal pod kůži implantovat biočip, to nevíme. O pokusech profesora Warwicka informovala v březnu roku 1996 televize CNN.*) Profesor je vedoucím Kybernetického centra na univerzitě v Readingu ve Velké Británii. Svým pokusem na sebe obrátil zraky široké veřejnosti. V rozhovorech profesor Warwick označil implantování čipů za důležitý krok vedoucí k cyborgovi. Cyborg je napůl člověk, napůl stroj, respektive počítač.

Pokud se chystáte přechod k bezhotovostní společnosti ignorovat či se mu dokonce bránit, musíte počítat s těžkostmi. Křesťansky orientovaný americký kritik systému Chris Beard napsal (napůl doslovná, napůl volná citace):

„Nejdříve si všimnete, že jste ve svých platebních možnostech omezováni. Budete platit vysoké poplatky za šeky, než dojde k tomu, že budou úplně staženy z oběhu. Bude na vás vyvíjen tlak a budete nuceni provádět platby elektronicky. Bankovní transakce musíte vyřizovat přes počítač nebo telefon a bankovní úředníci a pobočky budou nahrazeni automaty. Nebude možné získat větší sumu peněz v hotovosti. Peněžní hotovost nebude možná, smart karty budou povinné.

Tehdy zjistíte, že bez smart karty nebudete moci zaplatit ani zelináři. Výměna zlatých či stříbrných mincí bez licence bude ilegální. Soudní vykonavatel vám zabaví majetek." **)

Dále vše Beard vidí vysloveně černě:

„Vsadí vás do vězení, prohlásí za duševně chorého a transportují do pracovního tábora. Odeberou vám děti. Stane se z vás otrok v koncentračním táboře, kde se vyrábí konzumní zboží. Budete muset navštěvovat hodiny převýchovy, kde z vás udělají poslušného občana ve městě podobném vězení. Kdo se nepřizpůsobí, bude popraven a jeho orgány poslouží dalšímu zpracování.

*) <http://cnn.com/TECH/computing/9809/02/ichippotent.idg/index.html>

**) <http://www.geocities.com/heartland/Pointe/4171/profeticword.html>

Tento scénář budoucnosti zní hrozně a nepravděpodobně. Někteří autoři však zastávají názor, že koncentrační tábory neexistují jen v totalitních státech a že již dnes slouží k převýchově neposlušných občanů. Každý měsíc zmizí tisíce lidí. Kam? Bezhotovostní společnost a policejní stát nepředstavují mnoho svobody. Některá americká křesťanská sdružení, jež varují před příchodem Antikrista, doporučují, abychom se zamysleli, jak se nám v takovém systému bude žít. Rozhodnout se v poslední minutě vzepřít se systému by již bylo zbytečné. Pokud chceme přežít, je už pozdě. Doporučují tedy, abychom se shlukovali do skupin a vytvářeli nezávislá společenství. Kus země, která je schopna uživit rodinu, ji činí nezávislou. Avšak právě toto základní právo lidí vlastnit vlastní pozemek je trnem v oku všem tržním mechanismům, které se snaží proti malorolníkům bojovat.

Pokud se budete bezhotovostní společnosti a implantovatelným čipům bránit až tehdy, kdy tato situace nastane, pak pravděpodobně skončíte ve vězeňském táboře. Je tedy opravdu nutné začít s opatřeními již nyní, jinak budeme potom velmi překvapeni.

Důvody pro zavedení bezhotovostní společnosti, jež jsme uvedli na začátku, jako například enormní úspory bank či průběžná kontrola všech občanů, samozřejmě nejsou důvody, jež se sdělují i veřejnosti. Argumentuje se spíše tím, že bude umožněna lepší

kontrola kriminality, zprůhlednění obchodu s drogami, zlepší se možnosti potírání černého trhu a spravedlivé rozdělení majetku po celosvětovém finančním krachu. Zavedení smart karty probíhá velmi rychle a dosud nenaráží na prakticky žádný odpor veřejnosti. Při pokusu v městě Guelph ve státě Ontario bylo 93 procent obchodníků okamžitě tomuto systému nakloněno. 30 až 40 procent tamních rodin vlastní smart kartu.

Jiným příkladem může být *Health Care Card* (karta zdravotní pojišťovny) v USA. Cílem ve skutečnosti není zlepšení systému zdravotnictví či vytvoření lepších podmínek pro pacienty. Jedná se spíše o National Identity Card, jež státu umožňuje získat a schraňovat data občanů. Skutečným cílem je kontrola každého jedince. Karty zdravotních pojišťoven v Německu představují předstupeň k podobnému systému. Příští zdravotní karty budou inteligentní, jelikož budou obsahovat zabudovaný čip s osobními údaji. Při každé návštěvě lékaře bude tato karta aktivována a do centrálního počítače se připsí další údaje.

Při dalším vydání evropské šekové karty vám pravděpodobně vezmou otisk prstu. Tento elektronicky zpracovaný otisk prstu bude na kartě a v počítači bank. Jak již bylo zmíněno, některé americké úřady používají otisk prstu jako dodatečnou identifikaci ke smart kartě. A vůbec - všimli jste si, že vaše evropská šeková knížka obsahuje čip ? Zeptejte se své banky, proč tam je a co přijde po něm !

(17)

Injekce ke štěstí

V této kapitole se zabýváme zajímavým opatřením, před kterým stojí celé lidstvo: cejchováním pomocí implantovaného čipu. První pokusy již byly provedeny na vězních a kojencích !

V kapitole *Chytrá karta* jsme se přesvědčili, že tato karta bude v budoucnu univerzálním platebním a identifikačním prostředkem. Už se u nás dávno používá, neboť naše evropské šekové knížky obsahují čip. Použití smart karty jako univerzálního a za-krátka i jediného platebního prostředku na sebe nenechá dlouho čekat. I elektronické načtení otisků prstů není hudbou budoucnosti, neboť tuto technologii již používají americké programy sociálního zabezpečení, a to k identifikaci příjemců. V Německu se v souvislosti s žadateli o azyl diskutuje o tomtéž.

Rozhodující úder k podrobení lidstva přijde tehdy, když bude karta používána opravdu v celém světě a když se stane jediným platebním prostředkem. Vaše platební schopnost a tím pádem celá hospodářská existence bude záviset na této kartě - na kartě, kterou můžete ztratit. A právě tímto budou argumentovat, aby všichni, kdo se bojí ztráty či krádeže, dali přednost implantovanému čipu !

I tato technologie je již v provozu a nepoužívá se jen na domácích zvířatech. Firma Motorola, která také vyrábí čipy pro smart karty, vyvinula více typů biočipů, jež se dají lidem a zvířatům implantovat pod kůži. Čip se dá jednoduše implantovat pomocí injekce s větší kanylou, kterou čip o velikosti zrnka rýže projde na libovolné místo pod kůži.

Biočip BT952000 vyvinul dr. Carl Sanders. Zadavatelé této zakázky mu namluvili, že biočip pomůže pacientům s poškozenými nervovými drahami. Poškozená místa měla být „přemostěna“ biočipem, čímž se měla vrátit pohyblivost. Údajně až dlouho poté se Sander

dozvěděl o tom, že čip měl ve skutečnosti sloužit ke kontrole všech obyvatel ! Případné změny v chování lidí (!) po aplikaci čipu jsou předmětem intenzivního výzkumu.

Ve stejnou dobu čip vyvíjel i americký Žid dr. Daniel Man. Veřejně prohlašoval, že tak činí proto, aby ho mohl mít každý izraelský občan, čímž by se zabránilo únosům a terorismu. Proč však argumentoval jen výhodami pro izraelský stát. to není jasné. Čipem by mohl být vystopován kdokoli na Zemi.

Čip sám o sobě má rozměry 7 x 0,75 mm, tedy zhruba jako zrnko rýže. Obsahuje malý vysílač, který vysílá na podnět zvenčí, a lithiovou baterii.

Bylo vynaloženo asi 1,5 milionů dolarů, aby se zjistilo, které místo v lidském těle je pro čip nejvýhodnější. Baterie z lithia se nabíjí teplotními výkyvy těla.*)

Čip by tedy měl být umístěn tam, kde jsou teplotní výkyvy nejmarkantnější, kde pokožka není chráněna oblečením. Také. by se měl dát zvenčí snadno přechít, neměl by tedy být příliš hluboko. Nejvhodnější místo je tedy na čele, přímo pod linií vlasů, nebo na hřbetě pravé ruky !

*) <http://www.neptune.on.ca/~jyonge/skincode.htm>

Vzpomínáte si na citované místo z *Bible v Janově Apokalypse* ?

13,16

A nutí všechny, malé i veliké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch.

Bible říká nejen, kde čip bude umístěn, ale také, jaké způsobí potíže. Dr. Sanders byl proti použití lithiové baterie zejména proto, že pokud by došlo k jejímu poškození, například mechanickým působením zvenčí, vznikla by bolestná opuchlina či rána. K tomu *Janova Apokalypsa*:

16,2

... a zlé, zhoubné vředy padly na lidi označené znamením dravé šelmy a klekající před jejím obrazem.

Jakmile byly dr. Sandersovi jasné následky jeho vynálezu a jeho možné zneužití (a po upozornění na jistá místa v *Bibli*), přestoupil na křesťanskou víru. Od té doby organizuje semináře, v jejichž rámci především varuje před použitím identifikační injekce.

V řecké verzi *Janovy Apokalypsy* je slovo znamení vyjádřeno jako *charagma*. To znamená také šrám, razítko, insignie či označení otroků. Jak jsme již uvedli v kapitole 666: *znamení šelmy*, znamená v řečtině číslo 666, pokud číslíce vyjádříme slovy, *chi xi ,stigma*. Vzpomeňte si: *chi* znamená božího otce nebo vlastníka, *xi* znamená souhlasit s něčím, chtít něco, být ochoten k něčemu, a *stigma* pochází z řeckého stizo (bodat, píchat) a znamená vpíchnuté označení. 666 tedy představuje znak, který vám někdo vryje nebo vypíchne. Kdo by si jen pomyslel, že kromě Antikrista, jenž je s tímto číslem tradičně spojován, tato číselná kombinace ukrývá i určitou technologii, o které nikdo před dvěma tisíci lety neměl ani potuchy.

Před mnoha lety mohl těžko někdo v *Janově Apokalypse* vidět užívání počítačů,

stejně tak jako v té době nemohli vědět o existenci injektovatelných mikročipů sloužících k nákupu zboží. Teprve technologický vývoj pomohl poodhalit roušku tajemství.

Jak tedy onen injektovaný čip při nákupu zboží funguje ? O tom právě vypovídá Janova Apokalypsa: Zboží může nakupovat a prodávat pouze ten, kdo je označen znamením. Čip reaguje na modulované radiové vlny o frekvenci 125 kHz. Skener **RFID** (Radio Frequency Identification), čili čtecí přístroj, vysílá přes vaši kůži čtecí signál k vašemu čipu. Ten odpoví vaší osobní identifikací a číslem vašeho konta. Tak se při nákupu automaticky odečte požadovaná položka z účtu.

To je fantastické, ne ? Prostě jen položíte ruku na pokladnu a už je vše zapláceno. Kritikové tohoto vynálezu jsou však jiného názoru: „Vítejte v novém otrokářském, satanském světě!"

Doufám, že i vy zastáváte toto stanovisko, neboť být oceňován jako dobytek není nic příjemného. Nehledě na to, že vám z toho může vzniknout nepříjemný vřed.

Zdánlivá výhoda při koupi zboží NENÍ pravým motivem těch, kteří tuto novou technologii prosazují. S takovým čipem pod kůží vás mohou totiž kdekoli vysledovat, a to satelitem z vesmíru. Jestliže se z jakéhokoli důvodu stanete nežádoucím, třeba jen tím, že kritizujete tento systém, tak si vás pomocí čipu najdou a „stáhnou vás z oběhu". Již dnes je čip schopen skladovat velké množství dat, například vaši fotografii, životopis, nákupy, způsob života, zdravotní údaje, bankovní konto a identifikační číslo.

Kritikové biočipů, většinou členové křesťanských organizací, varují před implantátem ještě z jednoho důvodu. Řecká slova čísla 666 a další úryvky z *Bible* naznačují, že nového světového vůdce budeme muset uznat i jako nového vůdce náboženského. Kritikové se nebojí jen čipu a toho, že je kvůli němu může kdokoli kdekoli najít. Obávají se i toho, že se novému světovému vůdci budou muset všichni bez výhrad podřídít. Toho, že bez čipu pozbudeme všech hospodářských a občanských práv, takže si nakonec necháme čip přece jen implantovat.

Někteří by mohli namítnout, že u nového vynálezu jeden nikdy neví, jaká bude jeho budoucnost a zda se ho opravdu máme bát. To však není náš případ. Ve světě se už čipy používají k identifikaci domácích zvířat a dobytka. Během několika málo let bylo takto označeno několik milionů zvířat. V USA - ale i v jiných zemích - jsou již o krůček dál: čip byl již implantován i lidem !

Věznů a vojáků se nikdo na jejich názor neptal. V USA však byl čip implantován i 17 000 novorozenců.*) Rodiče k tomu dali souhlas poté, co jim v nemocnici vysvětlili, že by mohlo dojít k záměně jejich dětí. Americkému kongresu již byly předloženy návrhy zákona o povinném označení všech dětí. „Báječný nový svět" je již blíže, než si myslíme.

Již v roce 1996 vyšel v USA článek v Chicago Tribune: „In future tiny chip may get under your skin" (V budoucnu byste mohli dostat pod kůži malý čip). Článek také uváděl několik důvodů, proč jsou tyto čipy prospěšné. Nemuseli bychom se bát ztráty kreditní karty a užívali bychom si bezpečí a ochrany. Tentýž článek také poukazoval na to, že identifikační čip je nevyhnutelný a že věci, jež jsou dnes dobrovolné, budou zítra povinné.

Vraťme se zpět k našemu původnímu tématu, internetu: i nákup přes internet bude probíhat naskenováním čipu. Jakmile si objednáte, podržíte svou ruku před skenerem, čímž se identifikujete vy i vaše bankovní konto.

Jednoduchá řešení jsou vždy nejlepší. Musíte se rozhodnout sami.

Ostatně - čip lze odstranit jen velmi namáhavou chirurgickou cestou !

*) <http://www.geocities.com/Athens/Acropolis/4824/chipf.htm>

(18)

Šelma a její původce

Bouřlivý vývoj počítačové sítě a příslušná hospodářská a politická opatření vzbuzují u přemýšlivých lidí často dojem, že vše je řízeno určitými instancemi. Nahlédneme-li do zákulisních praktik průmyslových skupin, zjistíme, že onen dojem je naprosto správný.

Je dokázáno, že nejbohatší a nejvlivnější osoby světa jsou členy tajných spolků, lóží a řádů a že jsou skutečnými tvůrci veškerého světového dění. Tato kniha varuje před možným zneužitím technologie, jež umožňuje ovládnutí celého lidstva. Ironií je, že i tito takzvaní tvůrci jsou často řízeni někým jiným. Kým ?

Prozkoumejme nyní znovu číslo 666 a jeho význam. Vycházíme-li z číselné mystiky, dojdeme ke jménu Sorath. Okultisté považují Sorath za duchovní bytost, která se snaží přerušit či alespoň zbrzdit svobodný duchovní vývoj člověka. Někteří čtenáři asi budou mít tento problém: současný světový názor nepřipouští existenci duchovních světů či duchů. Proč tomu tak je? Protože jsme tak osvícení a myslíme striktně vědecky ? To by určitě byl jasný důvod. Příčiny jsou však mnohem komplikovanější.

Na první pohled by se mohlo zdát, že zabývat se okultními vědami či duchovními aspekty v knize, jež zkoumá sociální a individuální dopady internetu, je poněkud scestné. Chci vám však ukázat, že jsme podrobeni násilné, masivní manipulaci, o jaké se nám ani nesnilo. Že se dějí takové věci, které jsme si ani nedovedli představit. Chci vám říci jedno: nezáleží na tom, jestli jsme přívrženci nějakého křesťanského hnutí. Žijeme v západní kultuře poznamenané křesťanstvím. Naš světový názor není věcí náhody. Je založen na náboženství, osvícenství a vědě. Naše vnímání podstaty člověka spojuje tělesno, duševno a duchovno. Zpočátku bylo v popředí náboženské vnímání, posléze doplněné poznatky z medicíny a psychologie.

Pojďme se podívat do roku 896. Tehdy se konal církevní koncil, kde byly lidský duch a duchovní světy dekretem „odstraněny“. Tehdejší členění člověka na tělo, duši a ducha bylo nahrazeno členěním novým, tedy pouze na tělo a duši. To, že má člověk kořeny i ve světě duchovním, bylo zcela ignorováno. Tím současní antropozofičtí badatelé vysvětlují předchozí vývoj křesťanského obrazu světa.

Tato rozhodnutí concilu sloužila jako vědomá indoktrinace a manipulace obyvatel, neboť bez duchovního, dnes bychom také řekli spirituálního vedení pozbývá člověk samostatnosti, takže ho vládnoucí autority mohou lehce ovládat. Tím si zajistili monopol na

zprostředkování vyšších duchovních věcí, řekněme Boha. Život člověka se redukoval na tělesné a duševní potřeby, člověk se stal otrokem.

Jak to všechno souvisí s naší situací ? To je přece jednoduché ! Začne-li se někdo, tak jako teď já, bavit o duchovních světech, většina lidí se otrese a nechce o tom nic slyšet. V každém případě si pod duchovní literaturou představíme umění a podobné věci, čili to, co se dá pochopit rozumem. Přitom člověk má přece duchovní složku, mylně ji však zaměňujeme za intelekt! Ano, natolik jsme se od duchovních světů vzdálili, že nejsme schopni vysvětlit, co duchovno vlastně je.

Pokusme se nyní o krátkou definici. Duchovními světy zpravidla rozumíme neviditelné světy, které se (stále ještě) nedají změřit. Realizují se pouze v lidech, již své duchovní schopnosti rozvíjí meditacemi a jinými formami duševních cviků. Někdy se hovoří o takzvaném vědomém rozvoji. Od těchto lidí se dovídáme o různých bytostech, světelných obrazech a o celém duchovním vesmíru vůbec. Tyto světy nám jinak přístupné nejsou. Katolická církev zase hovoří o celé hierarchii andělů, jakémsi božím vojsku. Jak mohou někde existovat jiné světy, jak může být náš svět prostoupen světy duchovními, když je nevidíme? Nu, tuto naši neschopnost můžeme lehce vysvětlit.

Jako příklad nám poslouží vnímání světla. Ve všech knihách, nejen fyzikálních, najdete nákresy všech známých a změřitelných vlnových délek elektromagnetického záření. Z celého elektromagnetického vlnového spektra*) můžeme vidět jen nepatrnou část jako světelné vlny. Vše ostatní, tepelné záření, radiové vlny, rentgenové paprsky, satelitní záření a jiné, zůstane naším očím skryto. Přesto jsou všude kolem nás.

Totéž se děje s naším vědomím či se schopností vnímání. Některé věci vnímáme, jiné (a těch je většina!) nikoli. V souladu se současnými poznatky psychologie musíme uznat, že to, co je považováno za skutečný svět, je jen klam ducha. Duch vytváří tento obraz na základě známých teorií a „pravd“, smyslových schopností, pocitů a intuice. To, co vnímáme, však tvoří jen nepatrný zlomek toho, co je opravdu kolem nás. Málokdy si však tuto pravdu uvědomíme.

Duchovní světy jsou tedy světy, které rozhodně existují, avšak v takové vlnové délce, že je neumíme vnímat. Existuje však několik metod, jež nám umožní do těchto světů proniknout. Často jsou nazývány metodami okultními. Okultní znamená temný nebo tajemný. Okultní jsou tedy takové metody, které se provádějí tajně, aby se snížilo riziko zneužití získaných sil. Zneužitím máme na mysli zejména černou magii, která na rozdíl od magie bílé (která léčí a přináší nové poznatky) lidem nepomáhá, nýbrž škodí.

*) tj. rozsah možných frekvencí těchto vln

Okultní metody a okultní vědy jsou v západních zemích považovány za jakýsi neřád, který je třeba sprovdit ze světa.

Měli bychom však vědět, že se i lidé, kteří mají dobré úmysly, se mohou stát služebníky špatných sil. Často se také stává, že lidé, kteří brojí proti negativním okultním silám, je sami pilně užívají.

Tím jsme se opět dostali k bytosti Sorath a jejímu číslu 666. Sorath ztělesňuje princip (můžeme si ho představit jako duchovní bytost) zakotvený v mysli člověka. Proto je pro něj tak jednoduché člověka (samozřejmě negativně) ovlivňovat. Sorath chce „dostat spirituální sílu do područí nižšího principu Já.“*) Tento protipól všeho svobodného a krásného, k čemu by se měl člověk povznést, je aktivní po celá staletí. Tento protipól není

nic abnormálního, vždyť i stará známá pravda říká: „*Kde je světlo, tam je i stín.*”

Pokud o tomto duchu uvažujeme pouze jako o duchu času (jelikož duch času „oficiálně“ už neexistuje), pak tento duch stále hledá pro své cíle nová hnutí, organizace i jednotlivce. V průběhu dějin se to již stalo mnoha náboženským a jiným organizacím. Podívejme se na islámské fundamentalisty a jejich teroristické útoky. Ti jsou příkladem organizace zběhnuvší od dobrého principu k principu špatnému.

V těchto hnutích či organizacích se vždy najdou jedinci, které si duchovní bytost vybrala za vůdce, aniž by si toho byli ti lidé vědomi. Nikdy si nemůžeme být jisti, jestli myšlenky vycházejí pouze z nás, nebo mají svůj původ jinde.

Mohlo by se nám tedy zdát, že jisté politické kmhy, tajné spolky a průmyslové organizace prosazují užívání počítačů, internetu a bezhotovostní společnost. Nazíráme-li však na celou věc z hlediska duchovního, uvědomíme si, že za vším stojí jistý duch, jenž si přeje zůstat v anonymitě. Tato síla, tedy onen zmíněný Sorath, se nebojí ničeho kromě odhalení. Všimněte si, že vždy,

*) Rudolf Steiner: Janova Apokalypsa, 11.přednáška

Když se někdo snaží Soratha odhalit, začne kampaň na jeho zdiskreditování a zesměšnění. Repertoár opatření je po celá staletí neměnný. Jedná-li se o knihy, jsou hromadně skupovány a cenzurovány - nebo dojde k úplnému zákazu jejich distribuce. Knihy často upozorňují na takové senzační skutečnosti, jež by v televizi, ani rádiu neprošly.

Máme od Soratha a jeho vazalů očekávat jen negativní a zlé síly ? To záleží na vašem osobním úhlu pohledu. Vývoj k pozitivnímu je možný jen překonáním překážek. Jinými slovy: pozitivní, evoluční síla nemůže existovat sama o sobě. Každá akce vyvolá reakci, každá síla protisílu. To je zákon duchovní i fyzický.

Pozitivním protipólem k „sorathovskému“ principu je - v křesťanském slova smyslu - síla Michaelova. V *Janově Apokalypse* draka pronásleduje a porazí archanděl Michael se svou suitou. Tato instance, chápána jako pozitivní duch času, je ta, která „*skrze svou odvahu, zápal a lásku nese světem boží princip trojice, čímž bojuje proti všem zlým silám.*”*)

Ve světě samozřejmě neexistují jen tyto dva protipóly. Náš boj vnitřní i vnější vytváří dynamiku, ve které se vyvíjíme, ve které vyrůstáme.

Jistě jste již slyšeli o lidech, kteří - ačkoli měli těžké dětství - vyrostli ve vynikající osobnosti s neobyčejnými schopnostmi, zatímco ti, jimž vše spadlo do klína, jsou často osobami slabými, (nedynamickými). Snad se vyjadřuji poněkud prkenně, chci vám však ukázat působení protikladných sil na konkrétním příkladu. I sami na sobě můžeme pozorovat, že ve fázích, kdy vše „probíhá hladce“, často pociťujeme pocit prázdnoty a nenaplnění („nic se neděje“). Tehdy se bezhlavě vrháme do dalšího - někdy reálného, často však virtuálního nebezpečí (televize, počítač).

Tehdy se může stát, že ztratíme kontakt s vnějším, reálným světem, že nedojde k žádnému „opravdovému“ vývoji. Místo toho, abychom trénovali vlastní vůli a schopnosti, jsme jen diváci. Nepociťujeme potřebu být aktivní v reálném světě.

*) Peter Tradowsky: Kristus a Antikrist. s. 127.

A to je jasná manipulace mas za pomoci duchovních prostředků, kterou si většina z nás neuvědomuje! A to je právě to, co náš protivník chce.

Jak jsme se již zmínili, k manipulaci se často užívá okultních metod, jež jsou záměrně zesměšňovány. Ovlivňuje nás i počasí (jeho účinek na psychiku není zanedbatelný), podobně jako elektromagnetické frekvence, jež dokáží „vyrobit“ strach, zmatek a jiné psychické procesy. Jako nejnovější příklad vám mohu uvést celosvětovou manipulaci skalárními vlnami a psychotronické války.

Zeptejte se vojsk a tajných služeb, proč se váš životní pocit tak dramaticky změnil a proč tak často podléhá výkyvům. Na vině jsou právě ony technologie, o nichž jsme před několika lety ani nesnili. Naše představivost zakrněla. Větu „to si ani neumím představit“ slýchám bohužel dost často. Jsme prostě příliš důvěřiví.

Máme tedy co do činění s masivní protisílou. Lidstvo se může vyvíjet jen překonáním protisil. Jednou takovou protisílou je Sorath. V tomto pojetí je tedy Sorath silou ne zlou, nýbrž nutnou. Lidstvo potřebuje výzvu k boji. Jedině tak udrží svého ducha v čilém stavu, jediné tak nepropásne možnost vývoje. Podstatné je udržet síly v jistých mezích.

V naší knize se nechceme zabývat duchovními světy příliš podrobně. Kdo se však o této tematice chce dozvědět více, tomu doporučujeme knihy a přednášky Rudolfa Steinera. Steiner byl zakladatelem antropozofického hnutí a zdůrazňoval potřebu kultivace lidských schopností a probádání duchovních světů. Z různých hledisek zkoumal a popisoval spirituální čili duchovní původ člověka. Zajímalo ho, čím by člověk byl, kdyby nebyl utlačován okolní hloupostí, leností, nezájmem a ryze materialistickými pohnutkami.

Ačkoli Rudolf Steiner neznal ani televizi, ani počítač, byl si vědom nebezpečí, že člověk bude stále pasivnějším pozorovatelem světa, který aktivně se nezajímá o společenské dění. Lépe ani surfování na internetu popsat nemohl !

Co vlastně zamýšlí Sorath s principem 666 ? Chce člověka zbavit jeho já, podlomit jeho vůli a využít jej ke svým účelům. Tím z člověka učiní automat, jenž neví nic o svém duchovním dědictví, o svých možnostech rozvoje a o svém původu. Chce z člověka udělat nástroj jiných mocí. Sociální angažovanost má být nahrazena egoizmem, láska a soucit lhostejností.

Jeho protivníkem je touha lidí porozumět svému neustále se zvětšujícímu vědomí a lidská potřeba soucitu a souznění s živým i neživým vesmírem. K tomu patří i - ve smyslu duchovnědy - vědomé pronikání do duchovních světů, tedy - lépe řečeno - znovuobjevování kořenů v duchovních světech. Takového kroku se lidé z různých důvodů bojí, takže raději utíkají do iluzorních světů počítače.

Pokud by se vám snad stavba vět Rudolfa Steinera a jeho způsob vyjadřování činily problémy (nebyli byste jedini), můžete sáhnout po jakékoli jiné publikaci zabývající se spirituální tematikou. Existuje již i mnoho ezoterických knihkupectví. Možná je vám bližší indické či čínské pojetí. Obě kultury mají několik tisíciletí téměř nepřetržitou duchovně-spirituální tradici, která udržuje duchovní světy bdělé a která je předává dál, stejně jako pokladníci duchovních cviků, jež nás k těmto světům přibližují.

Apeluji na vás. Rozhodně tuto tematiku nehodte za hlavu. Neporozumíme-li duchovním světům, neporozumíme ani dění na této planetě.

Určit si kurz sám

Doposud jsme hledali způsob, jak se ochránit před negativními dopady internetu na náš soukromý život. Většinou šlo o samé úhybné manévry. Měli bychom si ovšem uvědomit, že je na čase, abychom zahájili aktivní obranu a nastolili pozitivní vývoj.

Jaké máme možnosti ? V této kapitole si ukážeme možná společenskopolitická opatření i duchovně-spirituální způsoby, které by mohly vést ke změně.

Společenskopolitická opatření

Chceme-li ovlivnit vývoj společnosti, měli bychom se shlukovat do větších skupin - náš názor se tak stane věrohodnějším. Můžete se stát členem různých občanských iniciativ či vstoupit do strany, jejíž program váš názor prezentuje. Máte možnost napsat článek do novin, můžete oslovit vládnoucí orgány. Vždyť koneckonců existují jisté osoby, jejichž úkolem je zabránit nezákonnému šíření dat a dohlížet na práva jedince ve světě propojeném sítí.

Jestliže vám jde o opravdu masivní odpor, pak máte dvě možnosti. Můžete se stát členem důležitého spolku. čímž získáte možnost podílet se na novém vývoji i zevnitř. To je podle mě konstruktivní přístup. Druhou alternativu představuje boj zvnějšku, tedy boj proti autoritám, které jsou za nynější vývoj zodpovědné.

Touto druhou cestou se v šedesátých letech vydala takzvaná mimoparlamentní opozice, která se takto snažila konfrontovat své názory s názory etablovaných stran. Boji proti obávaným kontrolním mechanismům (internet, smart karty a injektovatelné čipy), tedy proti mechanismům, jež mohou omezit naši svobodu, musí předcházet masivní osvěta. Jen osvětou mezi uživateli i neuživateli internetu vezmeme vládnoucím vrstvám vítr z plachet. Z oficiálních míst se o nebezpečích spojených se sítí nikdy nedozvíme.

Ironií je, že i internet sám nám může pomoci v boji proti internetu. Diskuzními skupinami na internetu můžete přispět k prosazování kódovacích mechanismů. Nevýhodou je, že takovéto diskuze nemají společenský dopad. Jinými slovy - sotva odstartují nějaké změny. V Německu ještě „vox populi“ na internetu zaveden nebyl.

Publikace upozorňující na rizika užívání internetu jsou příslibem změn ve společnosti. Média bohužel vytvářejí dojem, že internet je nejlepší věc na světě, kterou všichni chtějí. Měli bychom si však uvědomit, že mnohá média ovládají jisté zájmové skupiny nebo že tato média přinejmenším bezhlavě kopírují celosvětový trend. Jedno je každopádně jasné - jako skupina prorazíte snadněji než jedinec. Ačkoli i bez podpory nějakého sdružení, tedy jako nezávislý jedinec, můžete psát články či dopisy do novin, a tím podnítit diskusi.

Strategie pouhého odmítání by v případě internetu nebyla příliš účinná. Osvěta je metodou daleko lepší. Každý člověk, kterému veškerá rizika nastíníte, zpomalí boom

internetu.

Uvědomte si, že „původce“ internetu ovládá i média (kapitola *Šelma a její původce*). Musíme na svou stranu získat politiky a osoby mající na starost ochranu dat. I oni sami se s podporou za zády cítí lépe.

Ale za co přesně bojujeme ? Chceme-li zastavit onen neblahý trend, musíme své cíle nejdříve přesně definovat. Jenom tak budeme úspěšní. Úplného zničení internetu nedosáhneme. Můžeme však bojovat za to, aby na internet nebyly odkázány všechny domácnosti. K čemu je takové připojení dobré? Vždyť je to nebezpečný nesmysl !

Již teď jsme přesyceni zbytečnými informacemi. Informacemi, po nichž nikdo netouží, informacemi, které vůbec nepotřebujeme. Tato skutečnost je důležitá, jelikož jisté zainteresované kruhy tvrdí přesný opak. Nadmíra informací, podobně jako přešel televizních kanálů, odvádí lidstvo od skutečných problémů, které by bylo třeba vyřešit (kapitola *Informační společnost, nebo hororová Orwellova vize?*).

Ostatně před vznikem internetu bylo právě množství informací často diskutovaným problémem ve všech médiích. Je zajímavé, že s příchodem internetu diskuse o tomto problému přestaly. Tady vidíte, jak s námi manipulují !

Hodně se diskutuje o objednávání zboží přes internet. Otázkou je, zda jsou takové firmy nutné. Zásilkové firmy tu přece byly i předtím a v tištěném katalogu se listuje lépe než v počítači.

Daleko palčivějším tématem je však ochrana dat. Na jedné straně je stát mezinárodním médiem znepokojen a snaží se vše na internetu kontrolovat. Argumentem většinou bývá kriminalita. Stát předstírá, že sleduje zločince, *může však sledovat každého z nás*. A tím zašel příliš daleko - to je porušování lidských práv !

I v Německu se jisté kruhy snažily zakázat kódování dat. Nebo se alespoň pokusily zavést oficiální kódovací systém, jenž by samozřejmě policie a tajné služby znaly. Jak jsme již popsali v kapitole *Bezpečnost zakódováním*, je kód pro mail totéž jako obálka pro dopis, tedy něco zcela přirozeného. Proč by si někdo nepovolaný (hacker, poskytovatel připojení, policie, zpravodajské služby) měl číst naši poštu? Na internetu k tomu totiž běžně dochází.

V USA došlo k vytvoření úspěšné občanské iniciativy, když měl být vydán zákon o povinném používání softwarových čipů. Tento čip měl být instalován do všech telefonů a faxů, aby automaticky kodoval hovory. Klíč by byl znám jen jedné organizaci, americké zpravodajské službě NSA. Zákon nebyl schválen, všechny úřady však již těmito čipy byly vybaveny. V evropských zemích by měla být všechna telekomunikační zařízení vybavena odposlouchávacím zařízením. Je jen otázkou času, kdy to bude legalizováno.

Zdá se, že v Německu jsme všechny takové trendy zaspali. Již jsme se zmínili o tom, že existuje zákon, který všechny poskytovatele připojení k internetu zavazuje k vytvoření jakéhosi rozhraní, jež by zpravodajským službám a policii umožňovalo odposlechy. Divné je, že proti tomuto zákonu nikdo neprotestoval. To by se nám Němcům již nemělo stát. Tendence je jasná: než bude mít každý Němec přístup k internetu, než si uvědomí, o co vlastně jde, měly by již fungovat příslušné zákony. Měli bychom zavčas zasáhnout. „Velký nálet štěnic“ je dalším politickým vítězstvím kontrolních orgánů. (Stejně si většina myslí, že došlo jen k legalizování dosavadní činnosti.)

I z těchto několika málo příkladů vyplývá, jakými prostředky můžeme bojovat

„zvenčí“. Nyní se seznámme s druhým možným způsobem - s bojem zevnitř.

(21)

Boj duchovně - spirituálními prostředky

Boj proti současnému trendu, proti útoku na svobodu může být veden nejen prostředky politickými, nýbrž pomocí našeho vědomí a duchovna. Aby bylo zcela jasné, co tím myslím, povím vám o anglické „duchovní bojovnici“ Dion Fortuneové.

Dion Fortuneová (1890-1946) žila v Anglii. Jako mladá psycholožka v sobě objevila významné duchovní síly a založila duchovní hnutí (*The Society of Inner Light*), jež existuje dodnes. Dnes bychom ji nazvali ezoteričkou se smyslem pro praktické použití vědy nebo také okultistkou. Proslavila se jako autorka mnoha ezoterických knih.

Dion Fortuneová bojovala ve druhé světové válce proti Němcům. Nepoužívala k tomu zbraní ani špionáže, nýbrž spolu s mnohými stejně smýšlejícími krajany vedla duchovní boj - a to velmi úspěšně. Aby odvrátila od Anglie hrozbu Německa, použila okultních sil. Za to, že sešlo z plánovaného obsazení Anglie německými vojsky, vděčíme podle mnoha ezoterických hnutí z velké části právě Dion.

Je třeba vědět, že ve Třetí říši byly okultní metody často používány k manipulaci vlastních lidí i k ovlivnění nepřátel. K oslabení pocitu skupinové soudržnosti protivníka se využívalo telepatických metod. Těm, kteří se o tento aspekt Třetí říše zajímají, mohu doporučit knihu Trevora Ravenscrofta *Der Speer des Schicksals (Kopí osudu)*.

Jak vlastně Dion Fortuneová postupovala ? Z dochovaných spisů se dozvídáme, že posílení vlastních pozitivních sil je daleko účinnější než potírání vlastností negativních (tento zákon známe již ze starého lékařství). Cílem tedy bylo posílení vnitřních hodnot a síly britského národa, nikoli boj proti negativním stránkám Němců. V té době navíc bylo známo, že Němci mají odborníky, kteří dovedou manipulovat s vědomím, což byla jejich silná zbraň.

Aby posílila pozitivní duchovní stránky britského národa, pořádala Dion Fortuneová každý týden skupinové meditace. Skupinky byly rozptýleny po celé Británii, ale jádrem hnutí byl úzký kruh okultistů v Londýně. Každou neděli v pevně stanovenou dobu všichni současně meditovali a vizualizovali jedno téma, které se vždy dozvěděli prostřednictvím dopisů. Tímto způsobem využívala Dion kolektivní síly lidského ducha. Kronikou tohoto dění je kniha *The Magical Battle of Britain (Duchovní bitva o Británii)*, kterou vydal před padesáti lety jeden z jejích žáků.

Na základě novinových zpráv referujících o tehdejších válečných událostech lze dokázat, že v té oblasti, kterou se právě Dion se svými stoupenci zabývala, došlo k pozitivnímu vývoji.

Z knihy je patrné, že duchovními prostředky lze něčeho ve světě dosáhnout. Hnutí Dione Fortuneové netvrdilo, že za to, že se Británii vyhnula invaze Němců, je třeba děkovat jen jim. Vždy však trvali na tom, že významným způsobem přispěla k posílení morálky a vůle celého národa, odstranila bariéry proti telepatickým vlivům a

neutralizovala nepřátele národa. Kdo ví, jaký strach a dezorientace vládne ve válečné vřavě a jak dokáží přispět k porážce, ten jistě umí úsilí Dion Fortuneové ocenit.

Proč jsme vám o ní vlastně vyprávěli? Abychom vám dokázali, že svět lze změnit nejen politikou, nýbrž i duchovně-spirituálními prostředky. Proti nebezpečným vynálezům - internetu, kreditním kartám, injektovatelným čipům – můžeme bojovat. Ovšem jen tehdy, pokud budeme trénovat ducha a pokud budeme aktivními členy příslušného hnutí. Sdružování do skupin je prospěšné při obou způsobech boje: politickém i duchovním.

Je však jasné, že ducha musíme neustále trénovat. Bez schopnosti dlouhodobé koncentrace ke kýženým výsledkům (např. vizualizaci) nedospějete. Zkuste si test: pokud si dokážete tři minuty se zavřenýma očima představovat určitý předmět, tak jste celkem dobří. Zpravidla totiž obraz mizí již po několika sekundách. Chceme-li ovlivnit kolektivní vědomí vnitřními obrazy při meditacích, tak samozřejmě úspěch záleží na délce těchto představ.

Moderní lingvistika hovoří v souvislosti s ovlivněním vědomí o takzvaných „morfogenetických polích“. Není tím míněno nic jiného než to, že na jiné bytosti můžeme mít vliv, aniž bychom s nimi byli v přímém kontaktu.

Biologové v tomto století zjistili, že si druhy zvířat mohou předávat vzorce chování i na velké vzdálenosti. Z výzkumů vyplývá, že zvířata stejného druhu oplývají společnou oblastí vědomí. Změny v chování jednoho zvířete způsobily změny chování celé jeho skupiny, a to nejen v jeho bezprostředním okolí, nýbrž i ve větších vzdálenostech.

Velmi známý je případ s opicí, která si najednou začne loupat banány jinak. Začnou ji napodobovat i opice, které s ní nejsou v přímém kontaktu. U nás lidí se zase často setkáme s tím, že jednu věc vynalezne několik lidí na jiném místě, aniž by spolu byli v přímém kontaktu. A tento jev právě nazýváme morfogenetickými poli, u lidí kolektivním vědomím. Chcete-li se o tomto fenoménu dozvědět něco víc, doporučujeme vám knihy Ruperta Sheldraka.

Kolektivní vědomí samozřejmě neobjevili až naši biologové. Starověké ezoterické vědy, například zachované spisy Indiánů, říkají totéž: bylo by chybné se domnívat, že lidé jsou od sebe duchovně odděleni. Každý jedinec spoluutváří kolektivní vědomí a kolektivní vědomí zase působí na každého jedince. I proslulý psycholog C. G. Jung byl zastáncem teorie, že lidstvo spojuje kolektivní vědomí, sám jej ovšem nazýval nevědomím.

Bez ohledu na internet je jasné, že všechny události kolem sebe můžeme duchovně spoluutvářet. Záleží pouze na síle myšlenky a koncentrace. Uvědomte si tedy, prosím: pokud se budeme všichni snažit dát novým vynálezům pozitivní směr, pak nebudeme muset proti ničemu bojovat. Stačí, když naše myšlenky budou veskrze čisté a pozitivní.

Čisté, pozitivní a - velmi konkrétní. Můžete se zaměřit například na oblast komunikace mezi lidmi či na ochranu soukromí. Nebo můžeme přemýšlet o tom, jak to udělat, abychom nebyli na kreditních kartách a internetu závislí, či o tom, jak těm, co tolik prosazují čipy, ukázat pravou cestu. Důležité je, abychom svůj osobní ideál, například ideál lidské svobody, dokázal učinit předmětem skupinových meditací. K tomu vám mohu doporučit knihy *The Magical Battle of Britain (Duchovní bitva o Británii)*.

„Protistrana“ je organizovaná, jednotná a bojuje všemi možnými prostředky. Chceme-li nastolit pozitivní změnu, musíme být stejně průrazní a jednotní. Pouhý pocit nespokojenosti změny nepřivodí. Pokud se cítíte postiženi či ohroženi, pokud se bojíte budoucnosti, pak byste měli něco podniknout. Budeme-li jen nečinně přihlížet, ničeho nedosáhneme.

Informační společnost, nebo hororová Orwellova vize ?

Orwellova vize společnosti totálně kontrolované technikou ještě není skutečností. Mílovými kroky se k ní však přibližujeme. Planými argumenty nás lákají před obrazovky, zbavují vlastního názoru, odvádějí od našich bližních. Osamocenosť člověka je předem naprogramována. Diktátorský princip „rozděl a panuj“ se již šíří celým světem.

Reálný kontakt se světem bude nahrazen virtuálním kontaktem přes obrazovku. Naše myšlení zakrní a oživit je budeme moci jen opravdovou akcí. Intelektuální myšlení bude pasivní, duše se stane pouhým pozorovatelem světa. Nebude žít v kontaktu s reálným světem. Neustálým stykem s obrazovkou „zleniví srdce, odumře soucit, usne svědomí a zmizí reálné myšlení.“ *)

*) Peter Tradowsky: Kristus a Antikrist

Zajímavým sociálním jevem je vznik virtuálních měst na internetu. Jedná se o umělé osady v „hyperprostoru“*), které napodobují skutečná města. Najdete v nich lidi, kanceláře, obchody, správní úřady, zkrátka vše, co je součástí skutečného života městského. Jeho členem se může stát každý uživatel internetu, může si zvolit jakoukoli roli a komunikovat s ostatními občany. Zastánci těchto virtuálních měst argumentují tím, že se jedná o dobrý nácvik sociálních komunikačních dovedností. Přehlíží však to, že opravdový sociální kontakt je zde nahrazen kontaktem virtuálním. V podstatě to tedy znamená, že se nic neděje! Uživatelé internetu je zprostředkována iluze, že se aktivně podílí na skutečném životě, ve skutečnosti si však jen hraje s programem. Lze tedy pochybovat o tom, že po této hře následuje stejná zkušenost v reálném světě.

Někteří politikové se domnívají, že se nacházíme uprostřed napínavého procesu, který je řízen z jisté základny. Počátek informační společnosti označují jako Bottom-Up-Revolution, čili „revoluce zdola nahoru“ (takto ji označil například Siegmund Mosdorf, předseda poradní komise Zukunft der Medien in Wirtschaft und Gesellschaft, Budoucnost médií v hospodářství a společnosti). Změny dříve pocházely spíše od elit.

Není však pravdou, že by revoluci způsobovaly elity. Podívejte se na Francouzskou revoluci či politické převraty v jiných zemích. Pouze zásadní změny ve lidském obrazu světa způsobují myslitelé (tím mám na mysli například prosazení osvícenství) či hudebníci.

Zajímavá je také skutečnost, že k internetu přistupuje s nadšením zejména mladá generace a nachází nové metody komunikace. Po revoluci od základu ani památka. Naopak na trh byl uveden vrobek, a to cíleně, s nečistými úmysly, přičemž cílem je vytvoření celosvětového kontrolního systému. Heslem by se mohlo stát: „Einen Bildschirm für alle, und ihr sitzt in der Falle!“ (Obrazovka pro všechny a jste v pasti).

*) Vymyšlený, abstraktní svět umožněný jen programy na internetu.

Citujeme tímto jednoho aktivního kritika režimu.

Jiní politici a vědci, tak jako právník a ekonom Bernd-Peter Lange, se obávají rozdělení společnosti na dvě skupiny, na takzvané *have* a *have-nots*, tedy na ty, kteří mají přístup internetu a ty, jež nemají. Tuto obavu vyslovil i Římský klub v roce 1997.**) Podobná prohlášení poukazují jen na zdánlivé problémy a zakrývají tak problémy skutečné. Někteří kritici se totiž domnívají, že Římský klub ve skutečnosti není tím, čím se dělá.***) V celém světě se pracuje na tom, aby byl internet lákavý a přístupný pro všechny. Televize získávají schopnosti internetu, počítače lze použít jako televizi a telefony jsou vybaveny obrazovkou a přípojkou na internet. Tyto vymoženosti jste mohli spatřit na veletrhu výpočetní techniky Cebit v Hannoveru v roce 1998.

O žádném nebezpečí nechtějí slyšet, veškeré argumenty smetou pod stůl. To vyplývá i z rozhovoru, který časopisu *Hör zu* (36/ 97) poskytl šéf Telekomu dr. Ron Sommer:

„Takový rozruch je pro Němce typický. Musíme si dávat pozor, abychom nepropásli šanci udělat z Německa vůdčí národ v oblasti telematiky.***) Diskuzí o možných rizicích ohrožujeme tvorbu nových pracovních míst. Japonci a Američané to berou úplně jinak. Nezajímá je, zda nový systém nahradí starý, nýbrž to, jaké nové možnosti nová technologie nabízí. Problémy se zabývají až tehdy, když nastanou.“

Citované argumenty jsou velmi průhledné. Bohužel se však s oblibou používají proti kritikům nové technologie:

*) *Spektrum der Wissenschaft*, číslo 1/98, s. 109.

**) William Cooper: *Behold a Pale Horse*

***) Společný název pro: telefon, televizi, telemedicínu, telepráci, teleučení, telematiku dopravy apod.

- 1) Prohlášením „typicky německé“ označí všechny kritiky, zatímco Američany vyzdvihnou jako lepší národ.
- 2) Argument „nová pracovní místa“ platí i pro zbrojní průmysl, tedy i pro výrobu tanků či munice. S pozitivními či negativními účinky techniky tedy až tak nesouvisí.
- 3) Stanovisko, že problémy se mají řešit, až přijdou, snad po tragédii v Černobylu nemůže nikdo brát vážně.

Tady vidíte, že kritikům berou vítr z plachet argumenty nicotné a plané.

Nechceme internet a world wide web označit jako věc nebezpečnou. Rizika jsou daná, platbu prostřednictvím internetu všechny zúčastněné skupiny považují za problematickou. Mluví se o tom, že je zapotřebí chránit soukromí. (To však, jak jsme již naznačili v kapitole *Bezpečnost zakódováním*, není prakticky možné.) Jde spíše o to, abychom si uvědomili, že vznikla nová technologie, jež postupně proniká do našich životů, technologie, jež naše životy zcela změní. Soukromí všech lidí je ohroženo. Pokud proti tomu nezakročíme, proslulý „skleněný“ občan se stane krutou realitou.

Internetem však není ohrožen jen jedinec. Všechny státy světa si budou muset kvůli internetu znovu promyslet své role, budou muset znovu pochopit samy sebe. Stát má zaručovat pořádek a ochranu. Ve státě s takzvaným volným uspořádáním tedy zákonitě dojde ke konfliktu. Stát na jedné straně musí zabránit zneužití nových médií a musí bojovat proti kriminalitě, na straně druhé však také musí zaručit svobodu každého jedince. Bývalý šéf jednoho německého poskytovatele internetového připojení onen konflikt fonnuloval takto: „Je to neustálý boj mezi oprávněným zájmem státu a ekonomiky a svobodou jedince na síti.“ *)

Z kapitoly Jak každá zpravodajská služba ihned pozná, kde se nacházíte je

však jasné, že naše svoboda je tak jako tak již omezována. Totalitní systémy samozřejmě tento konflikt neznají, snaží se však internet zneprístupnit nebo naopak využít všech jeho kontrolních mechanismů.

*) Konrad 3/98, s. 18.

Národní stát se zase musí ocitnout ve značné nejistotě, protože občané poznají nový, globální svět, který je mimo dosah státní kontroly.

Všech kontrolních mechanismů popsaných v této knize bude rok od roku přibývat. Za svůj vznik vděčí tomu, že státy chtěly mít co nejlepší kontrolu nad svým územím. Každá velmoc se totiž bojí, že by svou moc mohla ztratit. Internet je, navzdory možnostem kontroly, noční můrou národních států.

Síť se rozrůstá chaoticky, neexistuje žádná oficiální instituce, která by za ni odpovídala, kterou bychom mohli povolat k soudu. Všichni, kdo internet provozují i kdo jej užívají, by mohli být sledováni. Určitým řešením by bylo zavedení nějakého anonymního počítače, takže by státní orgány měly ono hlídání poněkud těžší.

Státní orgány se bojí nejen soukromého pohybu po síti, nýbrž i komercializace internetu, tedy zakládání firem či obchodování na síti, a to vše bez ohledu na státní hranice. Tak by totiž nad importem i exportem ztratily finanční úřady, policie a zpravodajské služby kontrolu.

Náhle zde máme dva světy: reálný a virtuální. Oba chceme i kontrolovat a ovládat. Logickým krokem tedy bude převést veškerý hospodářský a společenský život na internet. Virtuální svět v počítači můžeme kontrolovat daleko lépe než svět skutečný. Dnes je stále ještě nutno kontrolovat více zdrojů (peníze, počítače, lidi).

Skutečně a důkladně mohou státy prosazovat svou moc pouze tehdy, když se domluví na společných pravidlech nebo tehdy, když splynou v jediný stát (což ostatně již teď prosazují představitelé i „jednoho světa“). Je však otázkou, zda tento nový stát bude chránit práva svých občanů či zda naopak nebude státem totalitním.

Zatím nevíme, jestli státy skutečně využívají všech možností kontroly a sledování. Pravdou však je, že již brzy vás budou moci detailně monitorovat celých čtyřicet hodin. Vzpomeňme si, jaký režim vládl v bývalém východním Německu. Mnozí lidé byli členy tajné služby a sledovali své bližní. Nikdo nesměl svobodně vyslovit svůj názor. Internet by byl pro tajnou službu darem z nebes !

Volný přístup k neomezenému množství informací by měl rád každý, ne? Stát to tedy občanu poskytne. A já se musím ptát - kdo to kdy viděl, aby stát občana takto hýčkal ? Pravými pohnutkami jsou totiž moc, kontrola, obrat a zisk.

Už jste někdy přemýšleli o tom, že největším problémem lidstva není nedostatek informací ? Daleko důležitější je naučit naše děti zodpovědnosti a samostatnému myšlení a neustálý příliv informací nahradit znalostí vlastní psychy, schopnosti konstruktivně jednat a vyhýbat se konfliktům, stejně tak jako podporovat umělecké nadání a sociální citění. Nešvarem dnešní doby je totiž duchovní a náboženská zakrnělost.

Pokud potřebujeme více informací, tak snad jen sami o sobě. Musíme poznat, co vychází z nás a co je reakcí na podněty zvenčí. Musíme jít odvážně za svým cílem a nenechat sebou slepě manipulovat. Zejména televize a noviny utvářejí veřejné mínění,

informují o tom, co se jim hodí a zamlčují závažné skutečnosti.

Zdánlivý příliv svobody (informací) a volný přístup ke globálním vědomostem je vědomým a nezbytným krokem vládnoucích vrstev sloužícím ke kontrole celého lidstva. Rudolf Bahro, kritik režimu východního Německa a později profesor berlínské Humboldtovy university, před svou smrtí varoval před „technokratickými fantaziemi, . . . jež mají svůj původ v informační společnosti, nikoli v lidství."

Volný přístup k vědění všeho druhu však nebyl pravým důvodem nadšení vládnoucích vrstev. Dříve totiž bylo možno lidi ovládat tím, že jim byl znemožněn přístup k informacím a ke vzdělání. Jelikož to dnes již není možné, pokoušejí se vládnoucí vrstvy o pravý opak - obluzují lidi svobodou informací. Ale jen proto, že jim to umožní dokonalou kontrolu obyvatelstva.

Internet a televizní kanály lákají lidi před obrazovky. Jen proto, lidé byli zbaveni svobodného myšlení, vlastní iniciativy a nezávislého jednání. Uspokojení touhy po hře a zážitcích prostřednictvím obrazovky označil Brzezinski (bývalý bezpečnostní poradce amerického prezidenta J. Cartera) v roce 1995 za moderní výklad principu vlády *p a n e m e t c i r c e n s e s* (chléb a hry), tedy možnost, jak udržet lid v dobré náladě. Tuto novou vizi pojmenoval "tittytainment", což je jakási hříčka ze slov entertainment" (zábava) a tits (prsa, symbol výživy). Jinými slovy - lidstvo musí mít dostatek potravy a zábavy. Tak budou všichni spokojeni, takže se s nimi bude možno lehce manipulovat.

Někteří rodiče se bojí, že by jejich dítě mohlo něco zmeškat a posílají je místo do školky do počítačových škol. Populárním se stalo slovo „edutainment", složenina výrazů „entertainment (zábava) a „education" (výchova). Nelze popřít, že se malé děti učí rychle a že je počítačově hry baví. Můžeme však svět dětí redukovat jen na styk s obrazovkou ? Vždyť s počítači se setkávají ve škole čím dál tím dříve.

Heslo dneška zní: internet do každé domácnosti! Dostatek přístrojů umožňujících vstup na internet (televize, počítač) způsobil, že se stále více záležitostí vyřizuje přes internet. Rána však přijde tehdy, až bude možné komunikovat či obchodovat *p o u z e* přes internet. Tak budeme všichni vystaveni kontrole. Na této zeměkouli šlo vždy jen o moc a kontrolu. Internetem a multifunkčními přístroji umožňujícími připojení na internet se Orwellově hororové vizi přibližujeme čím dále tím více !

Internet a sítě propojené počítače jistě nejsou to jediné, co by nám mělo dělat starosti. Ani Janova Apokalypsa o nich nemluví. Ve zprávách světových federalistů v Německu (WFM-Newsletter) jsme si v lednu 1998 mohli přečíst: na konci druhého tisíciletí se mnoha lidem ze Západu zdá, jakoby výjevy z Apokalypsy byly nejen živé, nýbrž (jako součást fenomenologie překračující hranice) i globální.

Změny přicházejí pozvolna. Takové tempo totiž nevyvolává téměř žádný odpor. To je, stejně jako u problému znečištění životního prostředí, fatální záležitost. Změny k horšímu se dějí velmi pomalu, takže nevzniká žádný masivní protest. Psychologové zjistili, že mohutné protesty jsou reakcí na změny o určité intenzitě a rychlosti. Probíhá-li změna pod těmito prahovými hodnotami, ponechá lidi chladnými. Znečištění vody a vzduchu již lidstvo do ulic vyhnalo. Vleklé tempo těchto změn však způsobilo, že se o tyto jevy již moc nezajímáme (výjimkou jsou organizace jako Greenpeace apod.)

Používání počítače představuje jedno velké riziko. Člověk sedící před obrazovkou se stává nástrojem bez vůle, kterého systém může lehce kontrolovat a ovládat. Při každém užití internetu byste měli mít toto nebezpečí na zřeteli. Už tím, že internet používáte i poté,

co jste si přečetli tuhle knihu, přestože jste si plně vědomi všech rizik, tento trend vědomě podporujete. Mocenské struktury této planety stěží budou využívat internet a world wide web jen k prospěšným účelům. My ale tento vývoj podporovat nemusíme! Nabízí se přirovnání s ovci či lumíky - stádo jde slepě za svým vůdcem, aniž by dbalo fatálních následků. I Albert Einstein byl téhož názoru: „Kdo chce být dokonalým členem ovčího stáda, musí být především ovci.“

Mocenské struktury se bojí jediného: Moci jednotlivce. Tak i ve stanovách starého, dodnes činného tajného spolku můžeme přečíst: „Musíme především pokořit moc jednotlivce, jelikož není ničeho nebezpečnějšího. Disponuje-li tento jedinec tvůrčími duševními schopnostmi, může ovládnout miliony lidí.“ *)

Závěrem bych chtěl ještě citovat Rudolfa Steinera, zakladatele antropozofie: „Každý z nás by si měl chránit svou svobodu a používat zdravý úsudek a rozum.“ **)

K tomu bych vás chtěl vyzvat i já. Za každých okolností si uchovejte zdravý rozum a nebojte se vystoupit s kritikou. A to i navzdory (nebo právě kvůli) technickému nadšení, jež nyní všude vládne. Zůstaňte osobou, jež spoléhá na svůj rozum, city a intuici.

Do budoucna vám přeji vše nejlepší.

*) Coralf: Maitreya, der kommende Weltlehrer, s. 115 nn.

**) Citováno podle: Peter Tradowsky: *Kristus a Antikrist*, s. 19.

(23)

Poslední hlášení

Realita často předčí naše představy. Než byla kniha hotová, některé vize se již staly skutečností.

V televizním pořadu *Plus-Minus* První německé televize (Das Erste Deutsche Fernsehen) dne 14. dubna 1998 se v souvislosti s průmyslovou špionáží hovořilo o aktivitách americké tajné služby v Německu. Podle moderátorky jsou jakékoli jiné „nálety štěnic“ slabým odvarem toho, co provádí tato tajná služba.

Údajně jsou *všechny* e-maily, faxy a telefony již léta odposlouchávány. Zajímavé informace se předávají její centrále. Vše probíhá za tichého souhlasu spolkové vlády, a to i přesto, že kvůli hospodářské špionáži německá ekonomika ročně přichází asi o 20 miliard marek, Ústavní zákony v tomto případě „s ohledem na spojení“ neplatí.

(24)

Literatura

AutorInnenkollektiv Keine Panik: Der Kleine Abhörratgeber (*Kolektiv autorů Žádná panika: Malý odposlouchávací rádce*), ID-Archiv, Berlin, 1996

Franz Bardon: Der Schlüssel zur wahren Kabbalah (*Klíč k pravé kabale*), Rüggeberg Verlag, Wuppertal, 1998

Ernst Bindel: Die geistigen Grundlagen der Zahlen (*Duševní základy čísel*), Verlag Freies Geistesleben, Stuttgart, 1958

Bill Clinton, Al Gore: Weil es um die Menschen geht. Politik für ein neues Amerika (*Protože jde o lidi. Politika pro novou Ameriku*), Econ Taschenbuch Verlag, Düsseldorf, 1992

William Cooper: Behold a Pale Horse (*Spatřit bílého koně*), Light Technology Pub., Sedona, USA

Coral: Maitreya, der kommende Weltlehrer (*Maitreya, budoucí světový učitel*), Konny Müller Verlag, Haan 1991

Dion Fortuneová: The Magical Battle of Britain (*Duchovní bitva o Británii*), Golden Gates Press, Bradford on Avon, 1993
Dion Fortuneová: Die mystische Kabbala. Ein praktisches System der spirituellen Entfaltung (*Mystická kabala. Praktický systém duchovního rozvoje*), H. Bauer Verlag, Freiburg, 1995

Ulrich Kaiser: Handbuch Internet und Online Dienste (*Příručka internetu a online služeb*). Heyne Verlag, München, 1996
Das Neue Testament, Übersetzung von Emil Bock (*Nový zákon překlad Emil Bock*), Verlag Urachhaus, Stuttgart, 1980

Papus: Die Kabbala (*Kabala*), Ansata Verlag, Schwarzenberg, 1977

Trevor Ravenscroft: Der Speer des Schicksals (*Kopí osudu*), Universitas Verlag, München, 1988

Rupert Sheldrake: Das Gedächtnis der Natur. Das Geheimnis der Entstehung der Formen in der Natur (*Paměť přírody. Tajemství vzniku forem v přírodě*), Piper, München, 1993

Rupert Sheldrake: Das schöpferische Universum. Die Theorie des morphogenetischen Feldes (*Tvůrčí vesmír. Teorie morfogenetického pole*), Ullstein Taschenbuch Verlag, Berlin, 1993

Zecharia Sitchin: Die Kriege der Menschen und Götter (*Války lidí a bohů*), Droemer, München, 1995

Zecharia Sitchin: Der zwölfte Planet (*Dvanáctá planeta*), Droemer, München, 1995 (vyšlo česky: Ivo Železný, Praha 2000)

Rudolf Steiner: Die Apokalypse des Johannes - Gesamtausgabe, Vorträge (*Janova Apokalypsa - souborné vydání, přednášky*), Rudolf-Steiner-Verlag, Dornach 1979

Rudolf Steiner: Die Wirklichkeit der höheren Welten. 8 öffentliche Vorträge (*Skutečnost vyšších světů. 8 veřejných přednášek*), Hrsg. v. d. Rudolf-Steiner-Nachlaßverwaltung, Rudolf-Steiner-Verlag, Dornach 1988

Rudolf Steiner: Wo und wie findet man den Geist ? 18 Vorträge (*Kde a jak najdeme*

ducha? 18 přednášek), Rudolf-Steiner-Verlag, Dornach 1986

Peter Tradowsky: Christ und Antichrist (*Kristus a Antikrist*), Verlag am Goetheanum, Dornach, 1996

(25)

Internetové stránky

www.nachtrichtenaufklaerung.de

www.neptune.on.ca/~jyonge/skincode.htm

www.mondex.com

<http://patents.uspto.gov/access/search-num.html> (patent no 5638832)

<http://www.xs4all.nl/~avg/666.html>

<http://www.prophezine.com/search/database/is41.3.html>

www.antioch.com.sg/th/twp/markbeas.html

www.warroom.com/smart.html

www.heartsong.org/666.htm

<http://cnn.com/TECH/computing/9809/02/chippotent.idg/index.html>

www.earthnetbbs.com/jbyoung_art/Pcj1-96.asp

www.geocities.com/Athens/Acropolis/4824/chipf.htm

www.geocities.com/Heartland/Pointe/4171/profeticword.html

www.becomingone.org/666/

a dalších zhruba 360 000 příspěvků najdete pomocí odkazů na internetových stránkách (vyhledávací slovo 666) !

Poznámka překladatele:

Citace z *Bible* podle českého ekumenického překladu: *Bible, Česká biblická společnost, 1991.*

Frank Sunn

Internet

Šelma z Apokalypsy ? 666=WWW

Přeloženo z německého originálu:
Frank Sunn
666 – Die Zahl des Tiers in Internet

www.eugenika.sk

Přes 7000 stran a 5000 obrázků o Vesmírných lidech Sil Světla – Andělích Nebes najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

www.anjos-ceu.eu

www.angeli-raja.eu

Zpracováno 31.1.2005.

IVO A. BENDA